

A KÖZÉP- ÉS KELET-EURÓPAI REFORMÁTUS PRESBITERIÁNUS EGYHÁZ LAPJA

KESKENY ÚT

2019. TÉL • XXI. ÉVFOLYAM • 76. SZÁM

ÚTMUTATÓ
a mélységből

TARTALOM

Idézetek	3
Hogyan használd ezt az útmutatót? <i>David Murray</i>	4
Tedd tönkre az evangelizációt és a missziót! <i>Kevin D. Gardner</i>	5
Nevelj gyávaságra és világiasságra! <i>Grant R. Castleberry</i>	6
Rombold le a sákramentumok biblikus nézetét! <i>Keith A. Mathison</i>	7
Semmisítsd meg az Úr szavát! <i>Stephen J. Lawson</i>	8
Tedd unalmassá az istentiszteletet! <i>Chris Larson</i>	9
Indíts támadást a személyes kegyesség ellen! <i>Thomas Brewer</i>	10
Aknázd alá az egyházfegyelem gyakorlatát! <i>Burk Parsons</i>	11
Tedd tönkre a házasságot! <i>Eric Bancroft</i>	12
Szakítsd szét a családokat! <i>Brian S. Tallman</i>	13
Pusztítsd el az egyházi tanítást! <i>Stephen Nichols</i>	14
Tedd tönkre a közösséget! <i>Anthony J. Carter</i>	15
Irtsd ki a sáfárság gondolatát! <i>Aaron L. Garriott</i>	16
Vedd támadás alá a lelkész családját! <i>Eric B. Watkins</i>	17
Szabotáld a megszentelődést! <i>Dr. Derek Thomas</i>	18
Támadd meg bizonyosságukat! <i>Michael Reeves</i>	19
Gyengítsd a presbiterek és diakónusok szerepét! <i>Jared C. Wilson</i>	20
Figyelem: veszélyben vagyunk <i>Robert Rothwell</i>	21
Amikor elapadnak a források <i>Mihályi Éva</i>	22
Stratégiák a bujaság elleni harcban <i>John Piper</i>	24
A még-nem-házások küldetése <i>Stephen Nichols</i>	26
Isten ajándékára várva <i>Kís Ernő és Ibolya</i>	29
A keresztyénség tizenharmadik százada <i>Tamás Sándor</i>	32

AZ ÖRDÖG CSAPDÁI

levél a szerkesztőtől

C. S. Lewis *Csúrcsavar levelei* című – J. R. R. Tolkiennek ajánlott – írása számos keresztyénnek ismerős lehet. A könyvben az egykori cambridge-i irodalomprofesszor az ördög stratégiáit meglehetősen szokatlan módon kívánja leleplezni. Csúrcsavar, a főördög örömvölgyi öccsét, vagyis a tapasztalatlanabb ördögtanoncot okítja, hogyan kell a keresztyéneket félrevezetni, becsapni, Istentől elidegeníteni. Hadd idézzek egy rövid részt a könyvből:

„Tudom, hogy élvezetek segítségével már sok lelket nyertünk meg magunknak. De maga az öröm mégis az Ellenség találmánya, nem a miénk. Ő csinálta a gyönyöröket, nekünk szer-teágazó kutatásaink ellenére sem sikerült egyetlenegy sem előállítanunk. Csupán annyit tehetünk, hogy az Ellenség alkotta örömeiket általa tiltott időpontban, módon, vagy mértékben élvezzék. Arra törekszünk, hogy minden örömet kiszakítsunk természetes feltételeinek talajáról, és ott gerjesszük fel, ahol legtávolabb esik a természetestől, legkevésbé emlékeztet a Teremtőre, s a legkevésbé örömet okozza. Aranyszabály: a vágy mind gyötrőbb legyen, a gyönyör mind csekélyebb. Így biztosabb – és stílusosabb.”

A fenti idézet csupán csak az ördög egyik „csúsztatását” fogalmazza meg, de van emellett még jó néhány. Újságunk jelen számában a megnevezett íráshoz hasonló cikkeket¹ kínálunk az Olvasónak, akit ezúton arra kérek, ne akadjon fenn azon, hogy valójában úgymond a „démonok kézikönyvét” tartja kezében! Tartsa inkább a cikkek szándékát szem előtt, ami az, hogy egyre jobban megismerjük, s egyre többször elkerüljük a Sátán csapdáját!

Pál apostol, amikor a korinthusi gyülekezetből kizárt és oda visszatérő, megtérő egyénekhez való viszonyulásról ír, arra buzdítja a testvéreket, hogy legyenek készen a megbocsátásra és a visszafogadásra, „*hogy be ne csapjon minket a Sátán, mert nem ismeretlenek előttünk az ő szándékai*” (1Kor 2,11). Remélhetőleg mi is ismerjük már a Sátán szándékait, az viszont egyáltalán nem biztos, hogy csalafintaságai vonatkozásában is elég felkészültek vagyunk.

Kívánom, hogy szolgáljon ez a Keskeny út szám okulásunkra, hogy ne csupán a Sátán szándékait, hanem az ő mesterkedéseit is felismerhessük és elkerülhessük!

Sikó Mihály

1. A fő témához kapcsolódó cikkeket a *Tabletalk* 2019. szeptemberi számából vettük át.

Idézetek a Gonoszról...

„Még az ördög is – Isten ördöge.”

Luther Márton

„A Sátán behatárol bennünket sövényel, de tetőt nem építhet fölénk, hogy a fölfelé pillantást megakadályozza.”

Hudson Taylor

„A Sátán mindig úgy kedvelteti meg magát, hogy látszólag jó cselekedeteket hajt végre.”

Orson Scott Card

„Hogy mennyire erős bennünk a gonosz hatalma, először akkor érezzük meg, amikor szabadulni akarunk tőle.”

C. S. Lewis

„Isten kegyelméből, igen jól ismerem a Sátánt. Ha a Sátán így ki tudja fordítani Isten szavát, és megrontani az írásokat, akkor mit fog csinálni az én szavaimmal – vagy másokéval?”

Luther Márton

„Az ördög szereti a tétlen hívót, azt se bánja, ha nem csinál semmi rosszat, CSAK JÓT NE TEGYEN!”

C. H. Spurgeon

„Íme, beláthatod, hogy bár Isten engedi a Gonoszt, amikor a Gonoszban és a Gonosz által cselekszik, de mégsem cselekszik gonoszul, noha a gonoszt a Gonosz által vejezteti el.”

Luther Márton

„A jószágos Isten a rosszból is jót fakaszt, a gonoszság fejedelme a jót is rosszra fordítja.”

C. H. Spurgeon

„A bűn mindent beszennyez. Mindent elborító bűz ez, megrontja a szeretetet, megfertőzi a házastársak szobáját, az újszülöttek bölcsőjét, még a napmelegben bágadozó virágokat, még a rügyeiket fakasztó fákat is. A föld úszik ebben a tisztátalanságban, melynek legkisebb cseppjéből is gyalázat virága sarjad.”

Emile Zola

„Aki nem gerjed haragra a gonosz miatt, az nem szereti a jót.”

C. H. Spurgeon

„Az élet közönséges, piszkos dolgai, bármi másnál hamarabb nyilvánvalóvá teszik, milyen fából vagyunk faragva.”

Oswald Chambers

„Ez történik, amikor a szeretet hiányzik: az erősek és a tanultak arra vágnak, hogy felnézzenek rájuk és dicsérjék őket, miközben a hitben gyengéket megvetik. Az ördög így bőségesen vetheti a konkolyt.”

Luther Márton

„Nem szolgálni Istennek, annyit jelent, mint szolgálni a Sátánnak.”

Charles Hodge

„Isten haragszik ránk a bűneink miatt és ahhoz, hogy megbékéljünk Vele, ki kell engesztelni a haragját.”

James M. Boice

„A gonoszok gyakran erős többségben vannak.”

Luther Márton

„Ne felejtsük el, hogy a Sátán is tud csodát tenni.”

Kálvin János

Válogatta: Pápai Ernő

KESKENY ÚT

Keresztyén folyóirat

Kiadja: Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház
www.presbiterianus.hu, ISSN 1788-5450

Szerkesztő: **Sikó Mihály** sikomihaly@gmail.com +36-20-523-2147
Tervezőszerkesztő: Szőlősiné Nagy Kincső Galatea, Borító fotó: Török Attila
Lektorálták: Csémy Petra, Darcsiné Molnár Edina, Donkó Tamás,
Molnár Mariann, Tóth János

Üdvözöllek a Sátán Stratégiai Iskolájában! Megfigyeléseink alapján úgy határoztunk, hogy önbecsülésed és fondorlatosságban való növekedési képességed alapján felvételt nyertél képzésünkre. Az elkövetkező néhány hónapban olyan haladó módszereket fogsz megismerni, amelyek által megtanulod, hogyan vedd támadásba az Ellenség királyságát, hogy ezáltal lassíthasd az Ő előrehaladását, továbbá visszaszerezhess olyan területeket, amelyeket az Ő kegyelmének rettenetes evangéliumával megszerzett. A siker érdekében utasításainkat pontosan kövesd! Továbbá javasoljuk, hogy tapasztalt munkatársaink útmutatásaira körültekintően figyelj oda, hiszen a kipróbált és jól bevált stratégiákat kizárólag így sajátíthatod el maradéktalanul. Az itt szerzett ismeretek jó szolgálatot tesznek majd, akármilyen pozíciót is szeretnél betölteni szervezetünkben.

A Mélység Urának Gyakorlati Útmutóját tartod a kezvedben. Ezt a démonkiképző kézikönyvet tulajdonképpen azért hoztuk létre, hogy a Mester és az idősebb munkatársaink által személyesen kifejlesztett módszertan elsajátításában, gyakorlásában és tökéletesítésében segítségére legyen. Használj rendszeresen, hogy stratégiáink párhuzamosak maradhassanak, amikor támadást intézünk az Ellenség emberei ellen, s ezáltal megfelelően tudj reagálni az ellenállásukra.

A kézikönyvet az Ellenség embereinek tipikusan gyengeséget mutató tulajdonságai és élethelyzetei alapján állítottuk össze. A lista igencsak részletes és kiterjedt, mivel nem minden keresztyén, s így az Ellenség nem minden bástyája – vagy ahogy Ő hívja: „gyülekezete” – sebezhető meg ugyanazokon a te-

rületéken. Figyeld meg alaposan a célpontot, hogy megértsd, hová kell a legerősebbet ütnöd! Az Ellenség embereinek nagy része nincs tisztában a stratégiáinkkal, és nem veszi észre azokat a pontokat, ahol a leggyengébb. Tudatlanságuk a javunkra van, és főként ez okozza a vesztlüket.

Tanulmányaid és gyakorlati időd alatt igyekezz

megbizonyosodni afelől, hogy közös munkánk – amely mellett elköteleződöttél – nem pusztán egy könnyű kis játék. Háborúban állunk az Ellenséggel, és győzni szeretnénk. De értsd meg, hogy Ő eddig minden alkalommal megszerte túljárt az eszünkön. Az Ellenség komolyan veszi a harcot. Gyakran már szinte a győzelem kapujában álltunk, végül mégis Ő nyerte a csatát. Eddig csak legerősebb munkatársaink voltak képesek hosszútávúnak tűnő sikereket elérni.

Nagyon fontos, hogy bár elsődleges célpontjaink maguk a keresztyének, leghatásosabb stratégiáink mégis a gyülekezetekre irányulnak. Ellenségünk Simonnak, a bolond halásznak tett ígérete – miszerint Ő fel fogja építeni az Egyházát – túlságosan megbízhatónak tűnik ahhoz, hogy figyelmen kívül hagyjuk. Ha fordítani akarunk a helyzeten, le kell

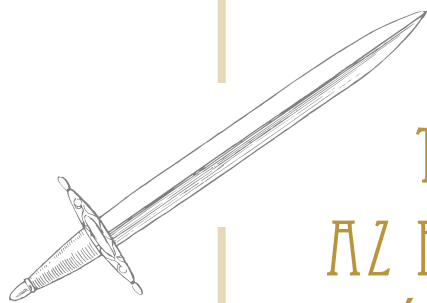
rombolnunk ezt az egyházat.

Kiképző kézikönyvünket és a hozzá tartozó gyakorlati útmutatót mindig tartsd magadnál! Ha az Ellenség emberei valaha is megismerik ezek tartalmát, az generációkra visszavetheti terveink sikerét. Mesterünk komoly büntetést ígér azoknak, akik nem tartják titokban módszereinket. Ez az egyetlen ígérete, ami nem hazugság.

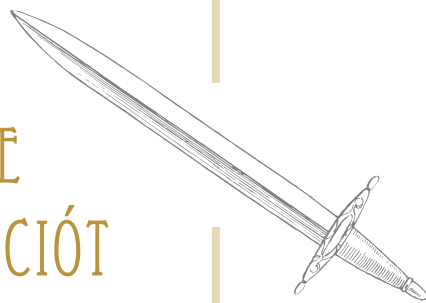
Fordította: Szőlősiné Nagy Kincső Galatea

HOGYAN HASZNÁLD EZT AZ ÚTMUTATÓT?

TEDD TÖNKRE AZ EVANGELIZÁCIÓT ÉS A MISSZIÓT!

KEVIN D. GARDNER

A keresztyénség központi gondolataként azt a célt fogalmazza meg, hogy több követőt gyűjtsön az Ellenségünk táborába. Az Ellenség Fiának utolsó parancsolata az volt, hogy növeljék a követőinek számát. Történelmi szempontból elmondható, az egyház nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy végrehajtsa ezt a küldetést. Ahogy az Ő üzenete elterjedt a világban, csapatainkat visszaverték. Ezért azon kell dolgoznunk, hogy csökkentsük az egyház erőfeszítését.

Mindezen túl pedig erősíteniünk kell a meggyőződést, hogy a misszió és az evangelizáció szükségtelenek. Hadd higgyék csak a keresztyének, hogy az Ellenség az ő erőfeszítéseik nélkül is megment, akit akar, és nem használja fel az egyes keresztyéneket másodlagos eszközként ahhoz, hogy megvalósítsa céljait. Amennyiben a keresztyéneket elbátortalanítjuk azáltal, hogy szükségtelenek tekintik saját maguk szerepét, le lehet vinni őket a játéktérről. Továbbá törekedjünk arra, hogy felhívítsuk az egyháznak a bűnről vallott nézeteit. Amennyiben ezt elvégeztük, akkor hitessük el velük, hogy a jó cselekedetek elegendőek az üdvösséghez, vagy hogy az Ellenség minden embert elfogad, ezért az evangelizáció megkérdőjelezhető. Úgy is ábrázolhatjuk a missziókat, mint a kulturális imperializmus káros és nemkívánatos cselekedeteit, amelyben nem kellene részt venni, és ösztönözhetjük azt a nézetet, hogy az imádság szükségtelen, az evangelizációban és a szolgálatban elvégzett munka elegendő a feladat elvégzéséhez.

Amennyiben ezek az erőfeszítések megghiúsulnának, hitessük el az Ellenségünk követőivel, hogy az evangelizációba és a misszióba fektetett személyes erőfeszítéseik hatástalanok. Aknázzuk alá a magabiztosságukat azáltal, hogy a saját hiányosságaikra

irányítjuk a figyelmüket, nem pedig az Ellenségünk erejére – ez az, amelyet nem ismernek eléggé, nincsenek meg a megfelelő szavaik, így pedig sohasem tudnak másokat meggyőzni az evangélium igazságáról. Hadd érezzék bűnösnek magukat ezen a területen a hiányosságaik miatt, ugyanakkor bizonyosodj meg arról, hogy ez a bűnösség nem vezeti őket az Ellenség karjaiba azzal az elhatározással, hogy hitben járva ismét neki fognak engedelmeskedni. Ehelyett tápláld azt a meggyőződést, hogy a bukásaik méltatlanná teszik őket Őelőtte.

Továbbá hasznos lehet a közöny kialakítása mindazok iránt, akik nem tagjai az Ellenségünk családjának. Ellenszenvesnek és csökönysnek kell feltüntetni őket. Hadd higgyék csak a keresztyének, hogy az Ellenség kegyelmének határmezsgyéjénél több választja el őket a nem hívőktől.

Más változatos technikákat is be lehet vetni, hogy aláássuk az evangelizációt és a missziót. Támassz szégyent azoknak a szívében, akik nem tudnak hozzájárulni a missziós erőfeszítések némelyikéhez, vezesd őket arra a meggyőződésre, hogy az ő ajándékaik nem számítanak. Vedd rá a követőit, hogy azt gondolják, a misszió csupán egy globális törekvés, és hogy a saját szomszédságukban lakó embereknek nincs szükségük az evangéliumra. Néhány keresztyénnel el lehet hitetni, hogy az evangelizáció csupán a tanult egyházi személyek feladata, és hogy a laikusoknak semmiféle szerepük sincsen. Ez egy olyan vélekedés, amely hatékonyan korlátozza az ellenünk felfegyverzett erőket. Amennyiben ezekre a feladatokra koncentrálnunk, képesek lehetünk megakadályozni az Ellenség egyházának növekedését.

Fordította: Bechtel Helmut Herman

NEVELJ GYÁVASÁGRA ÉS VILÁGIASSÁGRA!

GRANT R. CASTLEBERRY

Még egy kis egyház is akadály lehet számunkra, ha az tiszta és szent, mentes a világiasságtól, s bátran kiáll az evangéliumért a világi kultúrával szemben, melynek létrehozásán annyit fáradoztunk. Az ilyen kis egyház „hegyen

épült városként” áll, mely bizonyosságot tesz az embereknek Ellenségünk országának kiválóságáról, szépségéről és jóságáról. Ezenfelül egy tiszta és szent egyház megvédi és forgatja ellenségünk fő fegyverét, az evangéliumot, melyet Ádám bukása óta arra használ, hogy csapást mérjen birodalmunkra. Ezért bármi áron küzdj azért, hogy kimozdítsd az ilyen egyház lámpatartóját, érd el, hogy szentjei gyávák és világiasak legyenek.

Ezt a folyamatot kezd az egyház megfélemlítésével és a hívők elbátortalanításával. Nyilvánosan szégyenítsd meg őket azért, mert ellentmondásos igei tanításokhoz ragaszkodnak, különösen az ember bűnösségéről, Krisztus kizárólagos voltáról, vagy a pokolról szóló tanításhoz. Ezek a doktrínák adják meg az evangélium keretét és sürgető szükségességét. Tudasd az egyházzal, hogy a tolerancia és a világias elfogadás szellemében ezek a tanítások „viszszataszítóak” és „szűk látókörűek”. Majd arra vedd rá az egyházat, hogy kössön kompromisszumot a

biblikus erkölccsel kapcsolatos álláspontját illetően, különösképpen a házasság, a család, a nemiség és az abortusz kérdésében. Támassz olyan egyházi vezetőket, akik meghallgatásra találnak, és az említett területek hagyományos keresztyén értelmezését kisé módosítják. Úgy lesz teljes a keresztyének félrevezetése, ha ráveszed őket arra, hogy azt gondolják, jobb hallgatni a kritikus, aktuális erkölcsi kérdésekkel kapcsolatban, mert akkor sokkal hatékonyabban tudják előmozdítani az evangélium ügyét.

Ugyanakkor kelts mély vágyat a hívőkben, hogy a világhoz idomuljanak. Harcosaink számára nincs annál gyönyörűsegebb, mint látni: a keresztyének azt hangoztatják, hogy a világ kedveli őket. Tanítsd őket arra, hogy jobban értékeljék a világnak való megfelelést a szentségnél, a világiasságot az istenfélelemnél. Hasonlóképpen szép lassan lazíts a szentség mértékén, hogy a keresztyének úgy gondolkodjanak, addig nem bűn valami, amíg nem cselekszenek a bűnös vágyaiknak engedve. Jól helyezd a szívükbe az emberektől való félelmet, mely fokozatosan kiszorítja a vágyat, hogy Istennek tetsző, Őt dicsőítő és Neki engedelmes életet éljenek. Végül, a támadást azzal tetőzheted, ha megízlelteted velük a világi hatalmat, gyönyöröket és népszerűséget, hogy szívük ezek után vágyakozzon Isten helyett. Amikor megízlelik ezeket a gyümölcsöket, már nem lesznek a „a föld sója”, s nem lesznek hasznára Ellenségünknek. Lámpatartóik végleg kimozdíthatnak.

Fordította: Demeter Géza

ROMBOLD LE A SÁKRAMENTUMOK BIBLIKUS NÉZETÉT!

KEITH A. MATHISON

Ellenségünk sákramentumokkal ajándékozta meg gyülekezeteiket, melyeket az Ő követői „a kegyelem eszközei”-ként emlegetnek. Tegyel meg mindent, amit csak tudsz, hogy megakadályozd a keresztyéneket abban, hogy megértsék a sákramentumokat és az Ellenségünkbe vetett hitüket erősítsék általuk! Mind ez idáig hatalmas sikerek övezték céljaink elérését: összehavartuk a keresztyéneket a sákramentumok számával, természetével és használatával kapcsolatban. A te felelősséged tehát, hogy vidd tovább a siker örökségét. Céljainkat úgy valósítottuk meg, hogy az Ő követőit két szélsőség egyike felé sodortuk. Egyrészt, sokakat meggyőztünk arról, hogy a jeleket olyan szorosán azonosítsák azzal, amit kifejeznek, hogy különféle babonákban kezdtek el hinni. Másrészt, másokat rávettünk arra, hogy válasszák el a jeleket attól, amit jelentenek. Így elkezdtek a sákramentumokat viszonylag lényegtelennek tekinteni és figyelmen kívül hagyták az Ellenségünk parancsait. Ezért kérek ezután is használd ezeket a taktikákat, hogy továbbra is eredményesek legyünk!

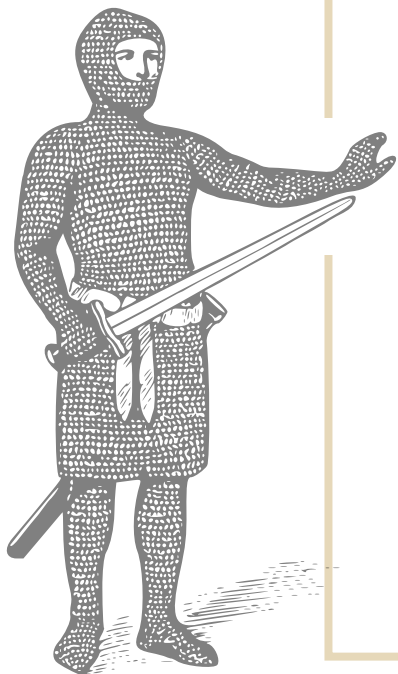
Mindemellett vannak speciális stratégiák, melyeket külön-külön egyik és másik sákramentum vonatkozásában alkalmazhatsz, a körülményektől függően. A keresztséggel kapcsolatban minden lehetséges erőfeszítést tegyel meg annak érdekében, hogy a két lehetőség közül egyet véghez vigyél! Győzd meg az egyházat, hogy a víz pusztá alkalmazása megtisztítja a lelket, vagy győzd meg őket, hogy mivel a víz nem képes megtisztítani a lelket, ezért jelentéktelen. Beszélj rá őket az első lehetőségre, és valószínűleg

gyakran elhanyagolják a gyerekeik tanítását, mivel azt hiszik, hogy a gyerek meg lett kereszteleve, így ő automatikusan az Ellenségünkkel lesz halála után. Amennyiben a második opcióról győződ meg őket, akkor biztosak lesznek abban, hogy elhalaszthatják a keresztelest addig, amíg kellőképpen tisztának nem érzik magukat.

Az úrvacsorával kapcsolatban, az eddig használt, kipróbált és hatékony stratégiák (mint például az átlényegülés, a Szentmise Áldozat stb.) mellett összpontosíts más kezdeményezésekre is! Keresd a lehetőségeket, hogy becsaphasd az Ő követőit! Például, hitesd el velük, hogy addig, amíg nem lesznek teljesen büntelenek, nem vehetnek részt benne! Semmi sem jobb annál, mint meggyőzni az éhezőt, hogy nem áll jogában enni. Folytasd munkádat, és győzd meg őket, hogy az utolsó pillanatig hanyagolják az úrvacsoráról való gondolkodást és így eléred azt, hogy az ő szívük mindenre fog figyelni, csak éppen az Ellenségünkre nem. Ha ezeket a dolgokat kitartóan végrehajtjuk, továbbra is sikerülni fog megosztottságot és vizsalyt szítani az Ellenség táborában.

Értsd meg, hogy éles és fortélyos észjárás szükséges ahhoz, hogy felforgassuk az Ellenség sákramentumait. Sikeres törekvéseink nyomán láthatod, hogy a sákramentumok meglehetősen költségesnek bizonyultak az Őt követőknek és hatékonyan aláasta a hitüket. Nyilvánvaló, hogy ez minden erőfeszítést megér!

Fordította: Popovics Szidónia

SEMMISÍTSD MEG AZ ÚR SZAVÁT!

STEPHEN J. LAWSON

Feltett szándékunk, hogy teljes, frontális támadást intézzünk Ellenségünk Szava ellen. A kezdetektől fogva ez volt baljós stratégiánk lényege, s ez semmit sem változott a századok folyamán. A működési elv mindvégig ugyanaz maradt. Akkor károsít bennünket legjobban az Ellenség munkája, amikor az Ő Szavát prédikálják, tanítják, tisztelik és követik.

Több sajátos módszer létezik arra, hogy hogyan tedd tönkre Ellenségünk Szavát. Győzd meg az igehirdetőket, hogy vonják kétségbe Isten Szavának tévedhetetlenségét. Vedd rá őket, hogy az Ellenség helyett a liberális teológusoknak higgyenek. Vezesd félre a lelkipásztorokat, hogy azt higgyék, a Biblia csak egy könyv. Téveszd meg őket azzal, hogy többre tartás az esendő egyházi szokásokat és a saját személyes véleményüket, mint a Bibliát. Vakítsd el őket, hogy higgyék azt, a gyülekezet többségi szavazata a legfelsőbb hatalom.

Tégy meg minden tőled telhetőt, hogy rávedd a lelkészeket arra, kérdőjelezzék meg a Biblia elegendő mivoltát Ellenségünk munkájának elvégzéséhez. Hizlald egójukat és bátorítsd őket, hogy inkább szórakoztassanak, semmint az Ellenség Szavát magyarázzák. Hitesd el velük, az a munkájuk, hogy megtöltsék a templomok padjait, nem pedig az, hogy érdemben szóljanak a szószekekről. Hitesd el velük, hogy divatos szószólóknak kell lenniük, nem pedig a Biblia magyarázóinak. Vedd rá őket, hogy életvezetési tanácsadókként (ún. life coach) tekintsenek magukra. Bizonyosodj meg róla, hogy tényleg úgy

tekintenek-e önmagukra, mint akik csak holmi kíváncsiszkodóknak ajánlanak tanácsokat.

Győzd meg az igehirdetőket, hogy minél több időt töltsenek a Biblia magyarázata helyett a kultúra magyarázatával, és hitesd el velük, hogy semmi szükség tanulmányozásra vesztegetni az idejüket. Csábítsd el őket, hogy inkább idézzék az aktuális napi trendeket a régi Könyv időtlen tanításai helyett. Vedd rá őket, hogy inkább népszerűsége törekedjenek, semmint arra, hogy feltárják az Úr igaz

szavát. Tereld el a figyelmüket, hogy lehetőleg minél több világi filmre, koncertre és könyvre hivatkozzanak, de ne emlegessék túl gyakran a Bibliát.

Minden rendelkezésedre álló eszközzel vedd rá a lelkészeket arra, hogy rövidítsék és gyengítsék az istentiszteletet, nyújtsák el a hirdetéseket, késve kezdjenek, és ne zárják ki a zavaró tényezőket. Vedd rá őket, hogy minél többet beszéljenek önmagukról. Ösztönözd őket, hogy minél több személyes véleményt és szemléltető példát osszanak meg, hogy a lehető legkevesebb idő maradjon Ellenségünk Szavának prédikálására.

Vedd rá az igehirdetőket, hogy azt higgyék, a szilárd, helyes tanítás lényegtelen a prédikációhoz, és bűvöld el őket, hogy azt feltételezzék, a teológiai tanításoknak nincs közük gyülekezetük gyakorlati életéhez. Hitesd el velük, hogy a Biblia megfelelő értelmezése csak széthúzáshoz vezet, és győzd meg őket, hogy sokkal jobb tömör, motivációs szlogeneket használni.

Végül pedig igyekezz rávenni az igehirdetőket arra, hogy inkább az anyagiakra és a mennyiségre koncentráljanak, nem pedig a lelkekre és az örökérvényűságra. Továbbá, hogy inkább a saját személyiségük vonzerejére támaszkodjanak és ne az Ellenségünk erejére. Győzd meg őket, hogy soha ne azt tanítsák, ami ellentmondásos és erőfeszítéssel jár, hanem csak azt, ami megnyugtató és népszerű.

Fordította: László Oszkár

TEDD UNALMÁSSÁ AZ ISTENTISZTELETET!

CHRIS LARSON

Nincs annál félelmetesebb számunkra, mint amikor az Ellenség emberei összegyűlnek, hogy imádják Öt. Szörnyű amikor figyelnek a Királyuk kijelentéseire, ahogy tisztára mossák lelkiismeretüket és ahogy új erőre kapnak. Ezek a heti összegyülekezések a forrásai a mi borzongásainknak. Ráadásul ezt az „Úr napjának” nevezik, összegyűlnek a hét első napján, hogy megünnepeljék a mi legnagyobb veszteségünket, amikor is a Bűntelen feltámadt a halálból.

A célunk az, hogy a keresztyének kihagyják a vasárnapi istentiszteletet. Hadd higgyék azt, hogy az istentisztelet egy lehetőség csupán, nem pedig egy tényleges meghívás a szuverén Isten részéről. Szombat esténként tartsd őket ébren sokáig. Zaklassd őket vasárnaponként minden evilági dologgal, kösd le a figyelmüket szórakoztatással, politikával vagy vezessétek félre őket, hadd higgyék azt, hogy a digitális eszközök képesek helyettesíteni a valódi hűvéré embereket. Cseréld le a lelkészeit egy távirányított valakire, akit tulajdonképpen nem is ismernek.

Tégy meg mindent, hogy elveszítsék figyelmüket, mikor összegyűlnek az Ellenség imáadására! Legyenek ők a közép-pontban és az, amit éreznek, ne az, hogy mi kedves az Ellenségnek. Hadd higgyék, hogy az imádat unalmas, és vedd el tőlük az istentisztelet magasztosságát is! Hagyd, hogy bizonytalan érzelmeiket a Szentlélek vezetésének gondolják!

Nagyszerű előrelépést tettünk az elmúlt évtizedekben az egyházi vezetők félrevezetésében. Sikertült elérni, hogy gyülekezeteik sokkal hozzáférhetőbbek, izgalmasabbak, valamint szórakoztatóak legyenek. Így az istentiszteletre összegyülekezők azt hiszik, hogy ők inkább csak egy közönség, mintsem egy valódi közösség, aki az Ellenséget imádjá. Tudjuk, hogy Ő nem szereti a bálványimádatot. Ellenségünk egyik legutálatosabb szolgája – a bajkeverő teológus Genfből – még azt is megfigyelte, hogy a bűnös emberi szív folyamatosan bálványokat gyárt. Használd ki ezt a gyengeségüket ellenük! Hagyd, hogy a saját csalfa szívük csapja be őket és az vezesse őket az imádatban.

Lehet, hogy nem tudjuk ezeket a bolondokat visszatartani az összegyülekezéstől, de azt biztosan el tudjuk érni, hogy fél szívvel imádják az Ellenséget. Amikor a lelkész prédikál, hadd kalandozzanak el a gondolataik. Amikor énekelnek, hadd gondolkodjanak magukról és ne arról, amit a többiekkel együtt vallanak. Amikor imádkoznak, súgd a fülükbe a teendőiket! Amikor úrvacsoráznak, hagyd, hogy csak egy múltbeli eseményre emlékezzenek, vagy gondolják azt, hogy valami varázslat, átváltoztatás történik!

Alkalmazd ezeket a stratégiákat, hogy meggyengítsd áldozataitokat, és ha ezt teszed, segíted tompítani az Ellenség embereinek legnagyobb fegyvereit.

Fordította: Szőke Áron

INDÍTS TÁMADÁST A SZEMÉLYES KEGYESSÉG ELLEN!

THOMAS BREWER

Ellenségünk elsősorban nem a külsőségekben érdekelt. Elejétől fogva a követőinek a szíve volt fontos számára. Ez sok tekintetben megkönnyítette a munkánkat, mivel az emberi szív hihetetlenül bűnös még a segítségünk nélkül is. Azonban ez nem kifogás, hogy lustálkodj, mivel elképesztő, hogy az Ellenség mit képes véghez vinni a megváltott – de még mindig bűnös – követőin keresztül. Ezért tégy meg mindent, ami erődből telik, hogy megkeményítsd a szíveiket! Támaddd meg személyes kegyességüket!

A kegyesség – természetesen – alázatos tiszteletet és odaadást jelent. Ez egy régi kifejezés, amit az Ellenség követői évekkel ezelőtt kezdtek el használni, de mára már elavult. Azonban ne hagyd magad becsapni, a kegyesség mindenhol megtalálható, ahol az Ellenség Lelke lakozik. A te dolgod, hogy minimalizáld a kegyességet, és ha lehetséges, irtsd is ki.

A következő stratégiák segítségedre lesznek ebben. Elsődlegesen arra fókuszálj, hogy felszámold a bűnbánatot! Csak a bűnbánat gyakorlásával válik lehetségessé a kegyes élet. Ideális esetben a célpontod csak ritkán fog, ha egyáltalán fog bocsánatot kérni

az Ellenségtől és még kevésbé másoktól. Az meg még hasznosabb, ha nem is látnak soha senkit bocsánatot kérni. Egy olyan légkör, amiből hiányzik a bűnbánat, pusztá erkölcsösséget és keményszívűséget fog eredményezni. Másodszor, hangsúlyozd a külsőségeket. Habár az Ellenségnek gondja van a külsőségekre is, mégis elsősorban nem ebben érdekelt. Miközben ezt a stratégiát alkalmazod, győződj meg arról, hogy elég buzgón használod-e célpontjaid büszkeségét! Amikor felébreszted a büszkeségüket, mindenképpen érd el, hogy felfigyeljenek másokra! Például, buzdítsd arra a célpontjaidat, hogy minden alkalommal, amikor istentiszteletre mennek, csak úgy mellékesen irigykedjenek 1-2 családra! Vetesd észre velük az új autókat, a gyönyörű feleségeket, a jóképű férjeket, vagy a ragyogó gyerekeket! A szociális média bámulatosan hasznos neked ebben a tekintetben. Használd a Twittert, hogy fűtsd a haragot és a büszkeséget; a Facebookot, hogy szítsd a pletykát és a vitát; az Instagramot, hogy felkeltsd az irigységet és a bujaságot! Ez csak néhány példa, de légy találékony, hiszen rengeteg

más módszer áll még rendelkezésedre. Harmadszor, bizonyosodj meg róla, hogy célpontjaid ne töltsenek kettesben időt az Ellenséggel! Bármi áron is, de térítsd el őket attól, hogy foglalkozzanak az Ő Szavával, imádkozzanak a családjaikért, gyülekezetükért, szomszédaiért és szívből énekeljenek az Ellenségnek! A legjobb elterelés a látszólag szent elterelés. Érd el, hogy túlzásba vigyék a szolgálat iránti elkötelezettségüket! Buzdítsd őket arra, hogy vegyenek részt annyi gyülekezeti eseményen, hogy a végén azt higgyék, már nincs is szükségük személyes csendes-ségre! Ha mégis időt töltenek az Ellenség Szavával, sarkalld őket arra, hogy mihamarabb hagyják abba, elterelve őket a napi dolgok, vágyak és aggodalmak gondolataival!

Röviden: tereld el a figyelmüket és tedd büszkévé őket! Ostromold meg kegyességüket! Fontos, hogy légy éber, mert az Ellenség olyan irányból fogja támadni a stratégiánkat, ahonnan a legkevésbé váránk.

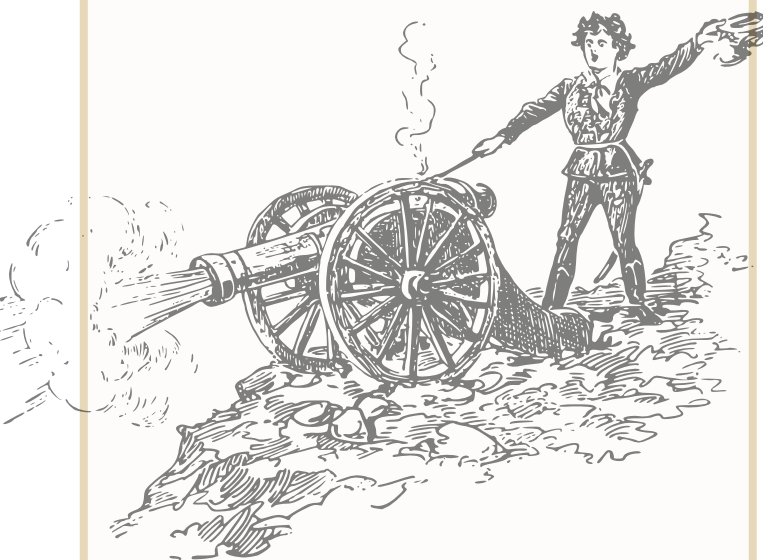
Fordította: Szőlősiné Nagy Kincső Galatea

Az egyház elleni küzdelemben szükség szerű megértened, hogy milyen egy igaz egyház. Ne fecséred az időd azokra az úgynevezett „egyházakra”, ahol mesterünk már sikeresen megvakította a pásztorokat és általuk a juhokat is. Ezekben az állítólagos gyülekezetekben – hála a mi fáradhatatlan, évtizedes munkánknak – rég feladták az Ellenség Igéjének tiszta hirdetését, a sákramentumok helyes használatát és az egyházfegyelmet. Ezek, mint jól tudjuk, az igaz egyház ismertetőjelei. Ahol viszont ezeket gyakorolják, ott kell legádázabb támadásba lendülnünk, bevetve minden eszközt, ami csak a fegyvertárunkban található!

Tapasztalataink szerint egy egyház elpusztításában az első lépés a legkönnyebb – legalábbis a mostani időkben. Elsősorban vedd rá az adott egyházat, hogy hagyjon fel az egyházfegyelem gyakorlásával – vagy legalábbis mellőzze ezt a témát. Ennek módja a következő: győzd meg a pásztorokat arról, hogy az egyházfegyelem nem egy kedves dolog, belegázol az emberek érzéseibe – ez nem szeretet, nem könyörületesség. Ha sikerül ezt bevetned velük, a munka fele máris megvan! Továbbá bátorítsd őket, hogy ne prédikáljanak a bűnről, pokolról, vagy az Ellenség haragjáról és ítéletéről, vagy olyan konkrét bűnökről, amelyek hirdetésével né tán megbánthatnának valakit. Ha követed ezeket a lépéseket, sikerül a pásztorokat (és így a gyülekezeteiket is) eljuttatnod oda, ahol őket látni akarod. Az Ellenség teológiáin igyekszünk lefektetni az alapokat ehhez a gondolkodáshoz, fáradozásoddal már csak teljessé kell tenned ezt a munkát.

A következő rész egy kissé trükkös. Dolgozz a pásztorokon, szép sorjában, egyenként, és győzd meg őket arról, hogy a megtérni nem akaró személyek intése nagyon megterhelő munka, elcsüggesztő, fárasztó. Győzd meg őket, hogy szükségtelen korlátozniuk, ki járulhat oda az Ellenség asztalához, ez túl sok veszéllyel jár. Hitesd el, hogy eltüntetni a meg nem térőket ettől az asztaltól aljas dolog, és kizárni ezen személyeket, átadva őket a mi Mesterünknek, egyenesen nyers kegyetlenség. Mindezek mellett tegyél róla, hogy eszükbe ne jusson a megtérő bűnösök helyreállításának lehetősége – amin keményen dolgozunk is, hogy ne valósulhasson meg.

AKNÁZD ALÁ AZ EGYHÁZFEGYELEM GYAKORLATÁT!

BURK PARSONS

Ha egyszer meggyőzted az egyház vezetőit, már valóban nincs sok hátra, hamarosan továbbléphetsz a következő célpontra. Ám légy mindig óvatos a támadással! Szánj rá kellő időt! Fokozatosan, egyenként emeld ki a juhockákat, kedves mosollyal az arcodon, béke és szeretet címszavait suttogva. Így hűen tükrözheted a mi Mesterünk megjelenését, aki mindig is a világosság angyalának adta ki magát. Munkálkodásod közben tartsd mindig szem előtt, hogy Mesterünk, mint ordító oroszlán jár szerte, de valójában sohasem ordít. Ha ezt tenné, leleplezné magát, még mielőtt véghez tudná vinni a tervét.

Fordította: Kovács Anna

TEDD TÖNKRE A HÁZASSÁGOT!

ERIC BANCROFT

A halál néha gyors és váratlanul érkezik; más-
kor meg olyan, mint egy lassú ereszkedés
egy hosszú lépcsőn lefele. Ez utóbbi a leg-
jobb módja a keresztyén házasságok megölésének.
Miközben már sikerült néhányat tönkretenni sima
szexuális kísértésből származó hűtlenséggel, felfor-
gató erőfeszítéseink legjava az igazságérzet álarca
mögött rejtőzik, és az ebből következő csalódásban
csúcsosodik ki.

Ellenségünk legtöbb követője tudja, hogy vágy-
niuk kell az Istennek való engedelmességre. Azon-
ban ez a buzgóság sokszor rossz töről fakad, ugyanis
követői gyakran olyan magas elvárásokkal vannak
házastársuk iránt, hogy a gerenda a saját szemükben
észrevétlen marad. A megválaszolatlan „jogos” el-
várások kicsinek tűnnek, de amikor az önelégültség
termékeny talaján megfogannak, képesek egy egész
erdőnyi bűnt teremni. Folyamatosan kísérténünk
kell a házastársakat, hogy csalódottak legyenek
amiatt, amit a társuk nem nyújt nekik (napi áhítat,
dicsérő szavak, kedves cselekedetek stb.). Ezt alka-
lomadtán megszórjuk mások házastársának a meg-
figyelésével, aki úgy tűnik, kedvesebb, gyengédebb
és jobb, és szívük elkezdhet mindenféle elcsüggesz-

tő narratívát szőni. Azt akarjuk, hogy a házastársak
egymás viselkedésében elbátortalanító cselekedet-
eket véljenek látni naponta, miközben elfelejtik az
Ellenségben megtalálható kegyelmet, melyben min-
dennap részesülnek.

Ám ahhoz, hogy ez a terv gyümölcsözővé váljék,
szükség van egy elengedhetetlen lépésre: meg kell
akadályozni, hogy a párok egy egyház elkötelezett
tagjai legyenek. Az ilyen szövetségek megakadályoz-
zák az összes erőfeszítésünket. Az Istenben hívő ke-
resztyének követnék a házastársak tetteit, szeretnék
őket, tanácsokat adnának nekik, felelősségre von-
nák őket az igazságért, és ami még rosszabb: imád-
koznának értük! Ez nem történhet meg! Ehelyett
töltsd meg az időbeosztásukat sporteseményekkel,
balettórákkal és zenei bemutatókkal, mindezt a jó
szülő ürügyén. És amikor már teljesen kimerültek
attól, hogy állandóan úton vannak, csábítsd el őket
és emlékeztess az otthoni pihenés fontosságára, vagy
arra, hogy mennyire fontos elutazni egy feltöltő va-
kációra. Tehát a házasságukat szétromboló tervünk
úgy kezd el működni, hogy a párok nem kötelezik el
magukat egy helyi egyházi közösséghez.

Miközben speciális esetekben egyéb taktikákat
használtunk a keresztyén házasságok megfúrásá-
ra, eddig ez a leghatékonyabb. Viszont ahhoz, hogy
működjön, időre van szükség és türelmesnek kell
lenned! A házaspárok egy időre félretehetik a pár-
juk rossz tetteinek jegyzékét és megbocsáthatnak
egymásnak, de remélhetőleg idővel ismét előveszik
majd, és elkezdik újból számlálni a sok igazságtalan-
ságot, amit el kellett viselniük, mígnem többé nem
bírnak már. Rátalálnak a kiútra és kísértálnak a házassá-
gból. Mint egy időkapuszulából – melyet végre fel-
nyitottak – kiszállnak, és megszegik az Ellenséggel
kötött szövetséget. A mesterfogásunk pedig abban
rejlik, hogy azt mondjuk nekik, várjanak még, amíg
a gyerekek kirepülnek a családi fészekből, és csak
azután váljanak el. A pár meggyőzi magát, hogy jobb
képmutató életet élni. Majd annak realitása, hogy
apa és anya évekig éltek idegenekként egymás mel-
lett, szétzúzza a gyerekeket. Ezek a gyerekek, amikor
eléri a házasság idejét, menekülni fognak előle, azt
gondolva, hogy az Ellenség bolondságot követett el,
amikor megteremtette a házasságot, és emiatt nem
akarnak majd szent kötelékébe lépni – ez lesz a végső
jutalom!

Fordította: László Oszkár

A család intézményét az Ellenség alkotta meg. Ez a társadalom alapja, és az egyház elengedhetetlen része, a hely, ahol a következő generációk társadalmilag és hitbelileg is alakulnak és formálódnak. Ahol erős társadalmak és erős gyülekezetek vannak, ott valójában a családok azok, amik erősek. Ebből következik, hogy ahhoz, hogy munkatársaink le tudják rombolni az egyházat és a világot, elsősorban a családokat kell szétszakítaniuk. Számos stratégiát dolgoztunk ki, hogy fent említett céljainkat elérjük. Az alábbiakban ezeket ismertetjük.

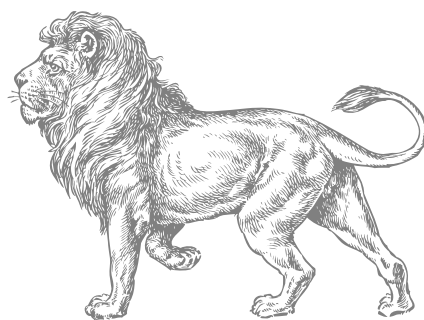
A családok szétrombolásának legegyszerűbb módszere, ha arra bátorítjuk a szülőket, hogy többet várjanak el a gyerekeiktől, mint amennyit aktuálisan végrehajtani képesek, mindemellett pedig meszesemenően követeljük meg a precizitást és részletességet. Az élet minden területét alá kell rendelniük ennek a célnak – a sportot, az oktatást, az illedelmes viselkedést, a szülőknél való engedelmességet –, de különösen a hitbeli növekedést. Ez majd arra készíteti az apákat, hogy haragra ingereljük gyerekeiket, ami zavarba és szégyenbe ejti majd a szülőket a gyerekeik miatt. Végző soron pedig emiatt bicsaklik majd meg az általuk kegyelemnek nevezett dolog értelmezése a gyermekek életében, s ez a szikra majd a megfelelő időben lángra gyújtja az egész családot.

Másik fontos módszerünk szerint arra kell tanítani a szülőket, hogy kerüljenek el mindennemű bölcsességet, amikor a gyerekeik fegyelmezésére kerül a sor, illetve hogy mindenképpen a két véglet közül válasszák valamelyiket. Az egyik opció az, hogy teljesen mellőzzék a fegyelmezést. Ez az eljárás mód majd idővel egy tisztelet nélküli, arcátlan viselkedést munkál ki a gyerekekben a szüleikkel szemben. Rá fognak jönni ugyanis, hogy tulajdonképpen bármit megtehetnek, amit akarnak, és ők irányítják a családot. Ez pedig hosszútávon keserűvé teszi majd a feleséget is a tehetetlen férjjel szemben.

A fegyelmezés szabadságelvű megközelítésére azonban nem minden szülő fogékony. Néhányan szigorúbbak. Őket a másik szélsőség irányába kell terelni. Az ilyeneket arra kell tanítani, érezzék úgy, mintha a fegyelmezés egy matematikai egyenlet lenne: ha megfelelően csinálják, minden alkalommal működni fog. Fontos, hogy ne lássák azt, hogy valójában egy emberi lény testét, lelkét, értelmét és szívét formálják. Mindenáron a gyermekre kell erőltetniük a családi szabályokhoz és a vallási előírásokhoz való szigorú alkalmazkodást, kegyelmet pedig soha nem szabad gyakorolniuk. Érd el, hogy a szülők el-

SZAKÍTSD SZÉT A CSALÁDOKAT!

BRIAN S. TALLMAN

lentmondást nem tűró elvárásait túlzóan kemény fegyelmező eszközökkel keverjük! Ha sikerül meggyőzni őket, hogy így fegyelmezzenek, gyerekeik úgy fognak felnőni, hogy lenézik szüleiket, sőt még a gyülekezetet is, amelyben felnőnek. Mindemellett pedig biztosítsd, hogy a gyerekek soha ne lássák meg, hogy a szüleik is harcolnak a bűnökkel, vagyis érd el, hogy a szülők soha ne mutassanak bünbánatot gyerekeik előtt, és soha ne kérjenek bocsánatot tőlük!

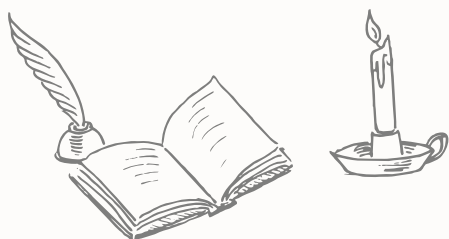
Végül pedig stratégiánk utolsó lépése arra tanít téged, hogy képezd ki a szülőket: vagy teljesen hagyják el a keresztyén oktatást és kátétanítást, vagy vegyenek fel egy olyan engedetlen magatartást, amely – a gyerekeik füle hallatára – minden alkalommal megkérdőjelezi a hallott tanításokat. Ha ezt sikerül elérned, a gyerekek vagy nem fogják megismerni hitük alapjait, vagy azt tanulják meg, hogy engedetlenek legyenek a keresztyén tanítással szemben. A gyerekek mindkét esetben mellőzni fogják a hitet.

Komoly dologra vállalkoztunk. De emlékezz: ahhoz, hogy leromboljuk az egyházat és a társadalmat, ahhoz a családokat is szét kell szakítanunk!

Fordította: Szőlősiné Nagy Kincső Galatea

PUSZTÍTSD EL AZ EGYHÁZI TANÍTÁST!

STEPHEN NICHOLS

A tanítás létfontosságú az egyház számára: csakis egységes tanokban hívó közösség képes túlélni az idők és változások viharait – ezt azonban nekik soha nem szabad megtudniuk. Ez az, ami elengedhetetlen a keresztyének Isten- és mások iránti szeretetéhez. A tanítás egyszerűsítve azt jelenti, hogy ismerik az Ellenséget, s minél jobban ismerik, annál inkább szeretik Őt és úgynevezett „felebarátait”. Éppen ezért kulcsfontosságú, hogy mindezekről ők soha nem szerezhetnek tudomást. Ehelyett tanítsd meg őket arra, hogy a tanítás egy veszélyes, megosztó és halálos dolog.

Használj kliséket! Ha elégszer ismétljük őket, akkor az emberek egyfajta általános igazságként könyvelik el. Erre tanítsd őket: „A tanok csak megosztanak és szétválasztanak, de a szeretet egyesít.” Ezt nagyon jól fogadják majd azok, akik egyetértésre vágnak és kerülnek a konfliktusokat. A szeretet szó mindig nyerő. Használd fel az ellenfél lefegyverzésére!

Tanítsd azt, hogy az Ellenség csak azzal foglalkozik, hogy az emberek mit tesznek, nem pedig azzal, hogy miben hisznek. Hamarosan úgy fogják képzelni, hogy a hit és a tanítás, csak akadály a mindennapi keresztyén életben. Ennek megfelelően munkálkodj

azon, hogy két kategóriába sorold a könyveket: tanítások és keresztyén életmód. Biztosítsd, hogy a tanításról szóló könyvek riasztóak, míg a keresztyén életmódról szólóak vonzóak és humorosak legyenek.

A teológiai oktatás során tedd a tanítást minél akadémikusabb nyelvezetűvé. Ha sikerül rávenned az egyházat arra, hogy a hitbéli tanok oktatására úgy tekintsen, mint egy korlátozott számú elit számára végzett tevékenységre, sok hasznot hajtasz Mesterünk malmára.

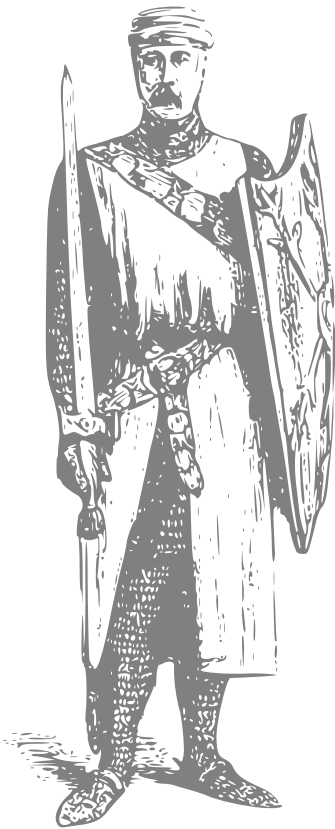
Fontos, hogy csak annyi tanítást engedélyezz, amennyi által nem válnak számukra gyanússá bizonyos dolgok. Legyen egy pár tantételes megfogalmazásuk, amit bármikor előszedhetnek, de légy figyelmes, hogy ne merüljenek bele túlságosan a tanításokba!

Legyen a tanítás megosztó, buzdítsd őket elhajlásokra! Találj valakit, aki tükrözi például Mesterünk nagyszerű büszkeségét. Ez a személy

a magatartásával egyfajta tévtanítást fog képviselni, aminek hatására lassan egyre többen távolodnak majd el az igazságtól, mivel sokan nem ismerik azt teljes valójában, s így nem ismerik fel az elhajlásokat sem. Egyesek szembeszállnak majd az eretnekekkel, de te tégy róla, hogy őket megosztónak és rosszindulatúnak bélyegezzék. Ez a belső harc évtizedeken keresztül folyhat, ha okosan végzed a munkád.

Ne feledd azonban a legütőképesebb fegyvered: akkor nyerhetsz csak csatát, ha eléred, hogy a keresztyének semmiképp se vitatkozzanak tantételek fölött. Nem engedheted, hogy elgondolkodjanak az igaz és megalapozott tanításon. Egyszerűen csak közönyösnek kell maradniuk mindezekkel szemben. Legjobb, ha a tantételeknek már csak az említésére is ásítani kezdenek. Ehhez pedig az szükséges, hogy ne engedd, hogy túl sokat olvassák Pál leveleit, de tartsd őket távol Ágoston írásaitól, a reformátoroktól és a Jonathan Edwards-féléktől is. Ha az egyházban elkezdik olvasni ezeket, és megtudják, mekkora öröm rejlik a tanításokban, akkor elvesztünk.

Fordította: László Oszkár

TEDD TÖNKRE A KÖZÖSSÉGET!

ANTHONY J. CARTER

Tudatában kell lenned annak, hogy eddig már számos, az egyház és a keresztyének ellen szemtől szemben indított támadásunk sikertelennek bizonyult. Olyan, mintha minden egyes keresztyén helyébe, akit sikerül elűznünk, még többen jelennének meg. Mintha a vérük valamiféle mag lenne, amelyből még több keresztyén kel életre, miután egy elpusztul. Okosabban járunk tehát el, ha támadásainkat indirekt módon, kerülővel, de annál sikeresebben terveljük ki: ahelyett, hogy mi küzdenénk ellenük, hagynunk kell, hogy ők küzdjenek egymással.

Azt már tudjuk, hogy az Ellenség kijelentette, hogy az egyház ereje az egymás iránti szeretetben és egységben rejlik. Tehát, ha arra biztatjuk őket, hogy éppen ezt a szeretetet és egységet ássák alá, akkor meggyengíthetjük az egyház tanúságtételét, vagy akár véget is vethetünk annak. Másszóval: tönkre kell tennünk az egymással való közösségüket. Íme tehát néhány technika, amely gyakran bizonyul eredményesnek e cél elérésében:

Először is, biztass mindenkit, hogy önmagát helyezze az első helyre, akár mások kárára is. Biztass minden egyháztagot, hogy saját érdekeit tartsa szem előtt, másokét pedig ne vegye számításba. Igen, kezdetben mindannyiuknak voltak közös elképzeléseik, és igyekeztek egymást is felülhaladni a tisztelet kimutatásában. De ez már a múlt. Emlékeztessd őket, hogy ez akkor volt, most pedig a jelenben élünk. Győzd meg őket, hogy manapság az önmagunkra való figyelés az első és legfontosabb törekvés.

Másodsor, buzdítsd őket arra, hogy bocsássanak meg egymásnak, de mindeközben ne feledkezzenek meg az ellenük elkövetett vétségéről. Ha rá tudod venni őket, hogy sértettséget hordozzanak a szívükben, akkor a közöttük lévő kapcsolatot, sőt magát az egész közösséget gyengítitek meg. Emlékeztessd őket arra, hogy bár Isten megbocsáthatja a bűneiket, de nekik nem kell ugyanígy tenniük másokkal szemben, s mindez független attól, hogy mit mond erről az Ellenség.

Harmadsor, biztassd őket arra, hogy hívják fel a figyelmet mások hibáira, például imakéréseknek álcázott kritizálás által. Érd el, hogy azon munkálkodjanak, hogy amikor valaki elesik, mások is minél hamarabb tudomást szerezzenek róla. Ahelyett, hogy másokról jóhiszeműen, építő szavakkal beszéljenek, buzdítsd őket, hogy egymásról becsmérő és megosztó módon beszéljenek. Ezáltal az egymással való közösségük kellemetlenné és feleslegessé válik. Emlékeztessd őket arra, hogy a pletyka édes dolog, sőt jó is.

A feladat nem lesz könnyű. A keresztyéneknek egyértelműen elmondta az Ellenség, hogyan kell egymáshoz viszonyulniuk. Az Újszövetség például majdnem ötven helyen említi az „egymással” és az „egymást” fogalmakat. Ezek közé tartozik a sokat emlegetett „szeressétek egymást” parancsolat is. Egyértelmű, hogy nem akadályozhatod meg, hogy hallják ezeket a szavakat, de megghiúsíthatod, hogy elhiggyék az ehhez kapcsolódó tanítást. Ha már itt sikerül megakadályozni, hogy elhiggyék az Ellenség szavait, akkor közösségük megsérül, a közöttük lévő szeretetkapcsolat pedig idővel maga építi majd le magát.

Fordította: László Oszkár

Amestertől kapott megbízatásunk, hogy le-romboljuk az egyházat, magában foglalja elhíttetni az emberekkel, hogy erőforrásaik – idő, talentum, anyagiak – a sajátjaik.

Idő

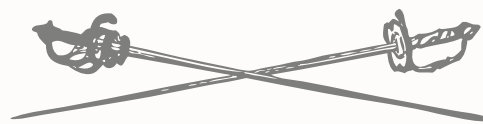
Először is, igyekezz egészen egybevonni a szombatot a vasárnapokkal! Viszonylag könnyűnek bizonyult meggyőzni a férjeket, apákat – és kiterjesztve a kört, a fennhatóságuk alatt levőket is – hogy az Úr napja kizárólag az ő élvezetüket szolgálja. Erre kell igyekeznünk, azt sugallva nekik, hogy minden szent cselekedetet vasárnapra tartogassanak. Amikor pedig a vasárnapok jönnek, bátorítsd őket a bőséges kifogásaikban, hogy otthon maradjanak a „kanapéhoz kötve”. A gyülekezeti istentisztelet az utolsó prioritás lesz, valami, amit csak akkor tesznek, ha az idő megfelel és minden más lehetőséget kimerítettek. A célunk az, hogy elfoglaltakká, ugyanakkor természetlenné tegyük őket. Mindez elérhető, ha ők az időre úgy tekintenek, mint egy értékes árucikkre, amit a saját céljaikra halmozhatnak fel. Ha úgy gondolnak az időre, mint amivel hűségesen kell sáfárkodniuk az Ellenség javára, akkor elveszítjük a talajt a lábunk alól.

Talentum

Amennyiben a mi taktikáink ellenére, ők mégis odaszánják az idejüket, akkor változtass módszert és csalogasd őket reménytelenségbe egy olyan gondolat által, hogy adottságaik túl kevesek ahhoz, hogy lényegesen hozzájáruljanak a gyülekezeti élethez. A befele forduló és aggodalmaskodó személy könnyű célpont. Szerencsére az Ő követői gyakran meggyőzték önmagukat arról, hogy csak a „karizmatikus” és nyitott személyeknek vannak igazi ajándékaik. Azokban az egyházakban azonban, ahol a laikusokat folyton szolgálatra buzdítanak, alá kell aknáznunk ezt a munkát azáltal, hogy a jelentéktelenség érzését keltjük bennük. Győzd meg az ajtónállót, hogy az ő munkája jelentéktelen. Bírd rá az „üres fészku anyát”, akinek a gyerekei már kirepültek, hogy az ő ajándékait lejárt szavatosságúnak lássa! Mondd a dadusnak, hogy az ő munkája másodosztályú. Ez arra sarkallhatja őket, hogy az adottságaikat az egyházon kívül gyakorolják, ne a gyülekezetben.

IRTSD KI A SÁFÁRSÁG GONDOLATÁT!

AARON L. GARRIOTT

Kincs

Azoknál az embereknél, akik meggyőzhetetlenek arról, hogy az idejük és adottságaik a sajátjaik, lépj tovább az anyagiakhoz. Indítsd a keresztyéneket arra, hogy a tizedet egy öszövétségi tehernek tekintsék! Magasztald a „felelősségteljes költségvetést” addig a pontig, míg az egyháznak való ajándékozást egy felszámolható, feláldozható dolognak látják. Bátorítsd a családokat, hogy érezzék szabadnak magukat egy vagy két hónapig nem adományozni, amikor az anyagiak szűkösek. Tedd a lelkészeket bizonytalanlanná a tizedadásra való buzdításban abból a félelemből adódóan, hogy a gyülekezet azt gondolja, a pénzük kell nekik. Győzd meg a szegényeket, hogy a pénz csak akkor lesz bálvány, ha bőségesen van belőle; győzd meg a gazdagokat arról, hogy a pénz csak akkor lesz bálvány, ha szűkösen van. Az egyetemista higgye el, hogy majd akkor ad tizedet, ha befejezi az egyetemet. Lassan, de biztosan, az egyházi alaptőke csökkenni fog. Nehezebb lesz az Ellenség Fiának építeni az egyházát anyagi javak nélkül.

Fordította: Kis Ibolya

VEDD TÁMADÁS ALÁ A LELKÉSZ CSALÁDJÁT!

ERIC D. WATKINS

Ellenségünk gyűlölt menyasszonya, a gyülekezet elleni harcunkban talán a leghatékonyabb támadási stratégia az, ami a lelkészt célozza. A legkönnyebben támadható pontok: a családja és lelki morálja.

Vedd rá az embereket, hogy a lelkésztől beszéljenek ahelyett, hogy vele beszélnének! Bár a lelkészek Ellenségünkötől kapták az ajándékot és az elhívást a gyülekezet szolgálatára, ennek ellenére ők is csak esendő emberek. Könnyebb tehát a gyülekezeti tagoknak lelkészüket hibáiról pletykálni, mint „elmondani nekik az igazságot szeretetben”. Teremts alkalmat arra, hogy a kétkedés és a kritika magvai kivirágozzanak!

Tápláld ezt a kritikai magot, mely hatékonyan megfojtja a bátorítást! Egy durva szó is megölheti a buzdító szavak törékeny termését. A fogyasztói kultúrában az emberek a legapróbb dolgok miatt váltanak gyülekezetet. Ha a lelkész látja, hogy gyengeségeire koncentrálnak és nem Krisztus ajándékaira és a rajta keresztül végzett szolgálatra, mind ő mind családja elszigeteltnek fogják magukat érezni.

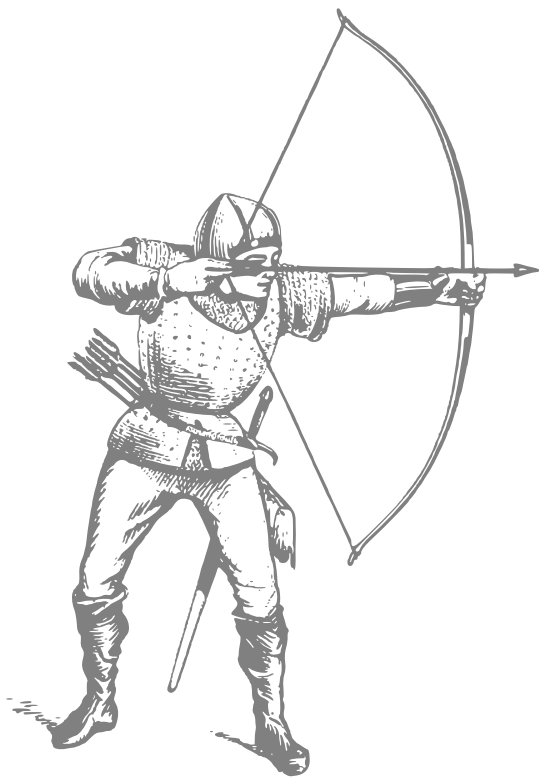
Formáld azt a mentalitást, hogy a lelkész azért van, hogy elvégezzen minden bámulatos munkát! Míg a lelkészek szeretik megtenni mindazt, amire szükség van, lehetetlen, hogy mindent megcsináljanak. Hintsd el a letargikus hozzáállás magvait a gyülekezetben!

Támadd meg szabadidejét! A lelkésztől gyakran állítják viccesen azt, hogy „hetente csak egy napot” dolgozik. Ellenségünk tudja legjobban, hogy milyen szigorú és változó a napi programja, és milyen gyakran van távol a családjától. Sok lelkész könnyen munkamániássá válik, ezért szüksége van külső védelemre. Ha a védőkorlátokat (pihenőnapok, vakáció stb.) lebontod, károsíthatod a hatékonyságát.

Kelts vegyes érzelmeket felesége és gyermekei iránt! A lelkész családja felé könnyen irreális elvárásokat támasztanak. Az emberek képesek arra, hogy a lelkész feleségében úgymond egy segédlelkészt vagy egy lelkigondozót lássanak. Gyermekeik is folyamatos megfigyelés alatt vannak, s úgy érzik, hogy szüleiket mindenki velük kell osztaniuk. Annak szükségét, hogy a gyülekezet egyszerű tagokként szeresse és vegye őket körül, aláássa, ha személytelenül bánnak velük.

Tedd feledékennyé a tagokat, hogy ne imádkozzanak a lelkészért és családjáért! Mivel is lehetne jobban rombolni az egyház hatékony vezetését, mint elvenni annak a szörnyű ajándéknak, az imának a védelmét. Ez a lehető legjobb támadás.

Fordította: Simon Hanna

SZABOTÁLD A MEGSZENTELŐDÉST!

DR. DEREK THOMAS

Királyságunk legfontosabb szabálya, hogy Ellenségünk követői ne váljanak semmilyen formában Őhöz hasonlóvá. Követői azt állítják ugyanis, hogy szabadok királyságuk törvényeitől, de biztosítsd őket arról, hogy ezt a kérdést túlságosan szélsőségesen kezelik. Told ki a kereteket olyan messzire, amennyire csak lehet! Bátorítsd őket arra, hogy lépjenek át minden határt! Derítsd ki, melyek a gyenge pontjaik, és ezeket masszírozd óvatosan és gyakran! Bizonyított dolog, hogy ez akkor a legeredményesebb, mikor a legkevésbé számítanak rá. Bátorítsd őket arra, hogy „önmaguk” legyenek, és ha bármiféle megbánást tanúsítanak, egyszerűen suttozd a fülükbe, hogy ők már csak ilyenek, és késztesd őket arra, hogy folytassák így tovább. Ha ellenállónak bizonyulnak, próbálj olyan érzést kelteni bennük, hogy Ellenségünket nem bántja egy-egy alkalmi áthágás addig, amíg ez senki mást nem sért.

Másrészt, ha Ellenségünk követői kitartóak abban, hogy hasonlóvá váljanak Őhöz, vezesd őket az ellenkező irányba, amilyen erősen csak tudod. Gyakran azt vesszük észre, hogy hajlamosak a törvényeskedésre. Mutass rá tehát a törvények aprólékosságára, és érdd el, hogy megszállottjai legyenek ezeknek a részleteknek! Sőt, bátorítsd őket arra, hogy alkossanak új törvényeket! Sugalld nekik, hogy mennyire jók, vagy még inkább mennyivel jobbak, mint más hívők. Buzdítsd őket, hogy rámutassanak mások engedelmiségeire! A büszkeség közvetlenül a felszín alatt van, és könnyen hozzáférhető még a kezdő démonok számára is.

Bármit teszel, semmiképpen ne hagyj, hogy Ellenségünk követői kitarssanak amellett, amit rögeszmésen „evangéliumnak” neveznek. Amint elkezdenek Ellenségünkre gondolni, vagy ami még rosszabb, elkezdenek beszélni Hozzá, azonnal tereld el a figyelmüket! Mondd el, mennyire méltatlanok, és sokkal szentebbek kell, hogy legyenek, ha azt szeretnék, hogy Ellenségünk meghallgassa őket. Kelts bennük nyugtalanság érzést a Vele való kapcsolatukban, és hintsd el azt a gondolatot, hogy még engedelmesebbnek kell lenniük ahhoz, hogy elnyerjék kegyelmét. Ha bizonytalanok Vele kapcsolatban, az a te feladatod is sokkal könnyebbé teszi. És amikor elbuknak, beszéld be nekik, hogy lehetetlen felállniuk. Ha ez nem sikerül, akkor próbáld rábeszélni őket, hogy maradjanak csendben. Ez lesz a mi kis titkunk. Így bármikor megtudod őket zsarolni, mikor a figyelmükre lesz szükséged. Bármit teszel, ne hagyj, hogy bűneikről beszéljenek Neki!

Lesznek olyanok, akik megpróbálnak majd mentort találni egy érett hívő személyében. Ezt minden erőddel meg kell akadályoznod. Ha nem tudod leállítani, szabotáld a kapcsolatot! Érd el, hogy a mentort a büszkeség érzése kerítse hatalmába, hogy ő mennyivel jobb. És ha a mentorált megvall egy bűnt, győződj meg arról, hogy a mentor ezt minél hamarabb felfedi valakinek, amely aláássa az egymás iránti bizalmukat. Kipróbált és tesztelt módszer azt sugallni a mentorálnak, hogy az előrehaladás bonyolult. Ez vereség érzést és csüggedést fog eredményezni. Ha pedig nem tudod megszakítani a kapcsolatot, akkor legalább lassítsd le és nehezítsd meg! Visszafelé és lefelé – ez legyen a stratégia!

Fordította: Oláh Mihály

TÁMADD MEG BIZONYOSSÁGUKAT!

MICHAEL REEVES

Egy létfontosságú módja annak, hogy elraboljuk a keresztyének örömét és zavart keltsünk a szolgálatukban az, hogy megtámadjuk a bizonyosságukat. Az a személy, aki megértette Ellenségünk szeretetét és megváltó kegyelmét, és ennek fényében éli az életét, kétség nélkül az egyik legveszélyesebb és legnehezebb eset számunkra. Azonnal ragadj meg minden lehetőséget, ültess el a félelem és kétség magvait a szívükben, hogy megrendüljön az üdvbizonyosságuk!

Mindig arra törekedj, hogy egy célkitűzés legyen a középpontban! Ha ezt az egyszerű trükköt tökéletesen alkalmazod, akkor garantált lesz az előrelépés a célszemélyeket illetően. A trükk a következő: Tereld el figyelmüket Ellenségünk Fiáról, és hagyd, hogy saját magukra összpontosítsanak! Mert ameddig Őt keresik, és benne örvendeznek, addig az Ő halála, feltámadása és az övéért mondott imái folyamatosan biztosítékot jelentenek nekik, s ez számunkra boszszantó. A legrosszabb az egészben, hogy magabiztosan fognak az Ellenség trónja előtt állni, teljes egységben az Ő Fiával (és ott is maradnak – még akkor is, ha a legjobb munkát végezzük).

A most következő fegyverek már kipróbált és tesztelt eszközök, amelyeket az említett probléma elleni küzdelem céljából fejlesztettünk ki, ezekre mindig szükség lesz a fegyverarzenáladban.

Először, minden lehetséges alkalommal tereld el az alanyok figyelmét Ellenségünk Fiának a szeretetéről! Óvatosságra intelek, de általában a leghatékonyabb figyelemelterelő eszközök azok, amelyek meggyőzően hasonlóak az Ellenség evangéliumához, anélkül, hogy a valódi evangéliumról szólnának. Érd el, hogy a célszemélyek bizalmukat olyan dolgokba vessék, mint például a jó cselekedetek (amelyeket szeretet nélkül, dicsőséges magabiztossággal tesznek,

persze csak akkor, ha alaposan előkészítettétek őket erre). Hagyd, hogy bizodalomuk pusztán a különböző tanok, tanítások ismeretén nyugodjon, mely nélkülözi a keresztyén testvéri szeretetet. Ez különösen hasznos lehet számunkra a bizonyágtételük aláaknázásában, ha elérjük, hogy hideg, szegényes és arrogáns legyen a hitéről bizonyágot tévő személy.

Másodszor, hagyd, hogy a célszemélyek összehasonlítsák magukat más keresztyénekkel. Ha nem elégedettek a csendességeik minőségével, az imáik rendszerességével és a kísértések, valamint a mi támadásainkkal szembeni ellenálló képességükkel, akkor önmagukra fognak nézni, nem pedig Őrá. Oltss belőlük büntudatot, szégyent és elszigeteltséget. Hadd gondolkozzanak az istentisztelet közben azon, hogy ők a legalantasabbak a teremben, vagy imaközösségeiken arról, hogy ők a végtelenségig bűnösök. (Jegyezd meg, mindenáron meg kell akadályozni, hogy ezekkel a kereszthez menjenek! Ha ugyanis odamennek, sokkal nagyobb bajt jelentenek számunkra, mint azelőtt.)

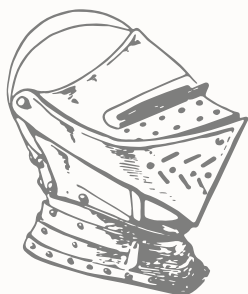
Harmadszor, ott segítsd elő a hamis bizonyágot, ahol csak lehet! Ezt építheted az érzelmeikre, tapasztalataikra, akár még a saját érveléseikre is, melyek mind ördögien vonzóak számukra, de csodálatosan instabilak és megbízhatatlanok, és hamarosan cserbenhagyják őket. Például hagyd, hogy a saját utaikon járjanak és magukban bízzanak, ne pedig Őbenne! Bármilyen csinálsz, tartsd őket távol attól a borzasztó Könyvtől, mely az elejétől a végéig felfedi Ellenségünket, és olyan külső, objektív biztosítékot ad nekik, amit mi egyszerűen nem adhatunk.

Tehát érd el, hogy levegyék szeméiket az Ellenségről, önmagukra tekintsenek, és a jó munkát el is végezted!

Fordította: Szőke Áron

GYENGÍTSD A PRESBITEREK ÉS DIAKÓNUSOK SZEREPÉT!

JARED C. WILSON

A megosztás stratégiai fontosságú művelet. És míg az e fajta felforgatással alulról felfelé nagy kárt lehet okozni, talán még nagyobb hatás érhető el felülről lefelé. Ahogy a mondás tartja: „arra megy az egyház, amerre a vezetők”. Ezért aztán előnyösebb, ha az ellenfeled közösségét úgy támadod, hogy a vezetőkre és a rendre koncentrálsz. Íme néhány támadási felület, amit fontosnak találtam:

A presbiterekben fűtsd a büszkeséget, mely ott van minden emberben! Fokozd önimádatukat a különböző tálentumaikra hivatkozva! Ahogy az Ellenség mondta, minden képzett presbiter „alkalmas kell, hogy legyen a tanításra”, de mindig vannak olyanok, akik ezt jobban teszik másoknál. Az ego táplálásával növelheted az önteltséget azokban, akik ezt a legjobban végzik, míg a neheztelést azokban, akiknek ez kevésbé megy. Formáld át a látásukat úgy, hogy tálentumaikra ne úgy tekintsenek, mint ami kiegészíti a gyülekezetet, hanem mint ami versengés céljából adatott!

Nagyítsd fel az egyház tisztségviselői közt a dinamikus személyiség fontosságát! Szítsd a hatalom utáni vágyat! A presbiterekben tápláld a gyanút a csendesebb, „lelkibb” tagokkal szemben és fokozd a támogatást a nagy hatást keltő, de képzetlenebb

egyének felé! A diakónusok tekintetében mutass érdeklődést a lusták és önhittek felé! Ezekkel segíthetsz az egyházi tisztségeket olyan képzetlen férfakkal betölteni, akik eltérítik az egyházat az Ellenség úgynevezett „jó” hírtől.

A presbitereket és diakónusokat uszítsd egymás ellen! Nagyon jó következményei lehetnek ennek a megosztottságnak különösen akkor, ha ezek a vezetők bizottságok és testületek működtetésében látják elhívásukat, nem pedig pásztorokként és szolgaként. Csábítsd a presbitereket a passzivitás és fellengzősség felé! Bírd rá a diakónusokat a lelkipásztori tekintély megvetésére és a hatalomvágyra! Ne légy túlzottan elcsüggedve, ha nem sikerül megragadnod több egyházi tisztviselő képzetét! Ne feledd, hogy akár egy elesése is sokat rombolhat az Ellenség táborában és sok követője vesztheti el bizalmát. Ne feledd, hogy a megváltott szív is hajlamos a tévelygésre. Nem kell sok a megosztottsághoz. Mesterünk azt akarja, hogy duplázzuk meg erőfeszítéseinket az egyházi tisztségviselők felé, ugyanis a vezetők jelentik a legértékesebb zsákmányt, ezért rajtuk keresztül okozhatjuk a legnagyobb károkat.

Fordította: Németh Kristóf

FIGYELEM: VESZÉLYBEN VAGYUNK

ROBERT ROTHWELL

Miközben szervezetünk tagjaként tökéletesíted képességeidet, kísértést fogsz érezni, hogy saját magad újíts és dolgozz ki stratégiákat Ellenségünk egyházának elpusztítására. Az újítás azonban szigorúan tilos. Képzési útmutatónk felvázolt számos hatékony stratégiát, amelyek előmozdítják Mesterünk tervét. Ezeket a stratégiákat már többször tesztelték, mióta Mesterünk elérte, hogy Ádám és Éva elutasítsák Alkotójuk tekintélyét. Mesterünk nem jutalmazza azokat az ügynököket, akik nem hajlandók szigorúan követni vezetését.

Másképpen szólva, szervezetünknek nincs semmilyen új stratégiája. Nincs is szükségünk rá, mert az emberek generációról generációra alapvetően egyformák: hajlamosak arra, hogy hozzánk hasonlóan végezzék dolgaikat, könnyen megtéveszthetők, lassan tanulnak azoktól, akik már harcoltak ellenünk a múltban. Új stratégiák fejlesztése azt jelentené, hogy jobban kihasználjuk az időt azokra a dolgokra, amelyekről tudjuk, hogy jól fognak működni Ellenségünk követői ellen. Ezeket a stratégiákat szabadon alkalmazhatod új módon, ha különleges küldetésed ezt megköveteli, de ne gondold, hogy hadviselésünk alapvető stabilitásán javíthatsz.

Értsd meg, hogy Ellenségünk hatalmas és elkötelezett arra, hogy elpusztítson minket, de az ellenünk folytatott háború többnyire lassan halad. Ellenségünk nem képezi gyorsan érett harcosokká követőit, és gyakran elnéző, ha ez utóbbiak hibákat követnek el az ellenünk folytatott csatában. Ne hagyd, hogy elkényelmesedj a harcban, és túlságosan bízz a győzelemben! Bár Ellenségünk lassan dolgozik, még sosem vallott kudarcot abban, hogy hatalmas károkat okozzon a mi ügyünknek azok által, akikben munkálkodik.

Mivel fennáll a veszteség lehetősége, vigyáznod kell azokra a személyekre és egyházakra, akik Ellenségünk ügyének elszánt harcosai. Még mindig talány szervezetünk számára, hogy hogyan munkálkodik Ellenségünk a követőiben, s javítja harci képességeiket, bár a legjobb ügynökökkel rendelkezünk ennek megfejtésére. Azonban már beazonosítottunk néhány jellemző tulajdonságot, melyek különösen veszélyt jelentenek a tervünkre nézve.

Először is, légy résen, amikor célszemélyeid késedelmesek az egymás iránti haragra, különösen, ha az Ellenség más szolgálóiról van szó. Kémeink megállapították, hogy akik képesek gyorsan megbocsátani harcostársaiknak, azok sikeresebben alakítanak ki egy egységes frontot ellenünk. Sokkal nehezebb elpusztítani belülről egy olyan gyülekezetet, ahol a tagok hamar megbocsátanak egymásnak, és elnézőek a kisebb sértésekkel szemben.

Másodszor, nehézségekkel fogsz szembenézni, ha a kiszemelt gyülekezet nem tartja magát feljebbvalónak más gyülekezeteknél. Sikerült már meggyőznünk az Ellenség sok gyülekezetét arról, hogy sajátos liturgiájuk, a prédikációk stílusa, az események szervezésének sajátos módja, sajátos ízlésük az egyedüli helyes módja annak, hogy az Ellenség kedvében járjanak. Az ún. adiafóra kérdések vonatkozásában táplált büszkeség számos gyülekezetet vissza-

tartott már attól, hogy összefogjanak ellenünk. Az ilyen gyülekezetektől – és az evangéliumtól is – sokakat tart távol az, hogy tagjaik nem szívesen látnak olyanokat, akik nem felelnek meg egyházuk különféle elvárásainak.

Azok a gyülekezetek, amelyek elismerik, hogy több elfogadható módja létezik a liturgiának, több helyes módja van a prédikálásnak, több módon lehet az egyházi eseményeket megszervezni és nemcsak egyféle stílus létezik, gyakrabban maradnak egységesek, és elhalásszák előlünk azokat, akiket megtéveszthetnénk.

Harmadszor, óvakodj azoktól, akik nemcsak tanulmányozzák az Ellenség Szavát, de törekszenek arra is, hogy azt a gyakorlatba ültessék. Nem mindig jelentenek fenyegetést számunkra Ellenségünk követői, akik tanulmányozzák az Ő Szavát, és azoknak a bölcsességét, akik megértették az Ő tanítását. Valójában azokat, akik megelégednek azzal, hogy az olvasás és a tanulmányozás során csak elméjüket töltsék meg tényekkel, fel tudtuk használni saját céljainkra. Azok hátráltatnak minket, akik gyakorlatba ültetik a megtanultakat, akik gyönyörködnek az Ellenség törvényeiben, akik minden szavát igyekeznek megtartani. Nem azokról beszélünk, akik a Biblia különböző szerkesztők által kiemelt szakaszainak nagyobb tekintélyt tulajdonítanak, mint a Könyv többi részének. Azok veszélyesek számunkra, akik megértik, hogy a Bibliában minden egyes szó az Ellenség szava.

Végül ne gondold, hogy az Ellenség nem tudja helyreállítani azokat a személyeket, akiket sikeresen megtévesztettél és azokat a gyülekezeteket, amelyekben valódi előrelépést érsz el. Tapasztalatunk szerint Ellenségünk örömét leli abban, hogy a maga oldalára állítsa a reménytelen eseteket, és hatalmas harcosokat formáljon belőlük. Ahogy tanultuk, mindez akkor következik be, amikor az emberileg reménytelen helyzetben lévők meggyőződnek arról, hogy az Ellenség kész megbocsátani, karját szélesre tárja mindazok előtt, akik Őhöz szaladnak – még azok előtt is, akiket mi évekig sikeresen használtunk. Amikor a célszemélyed erről megbizonyosodik, akkor vissza kell vonulnod.

Fordította: Oláh Mihály

Amikor elapadnak a források

Mihályi Éva

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.” (Zsolt 50,15)

Pár hónappal ezelőtt egy ausztrál ismerősöm, Kim, körlevélben könyörgött, imádkozzunk idős farmer szüleiért és minden Ausztráliában élő, tejgazdaságot vezető gazdáért, mert mostanában százával döglenek éhen teheneik az évek óta tartó szárazság miatt. Ez a kétségbeesett helyzet nem csak a kontinens tej- és élelmiszerellátását veszélyezteti, hanem a farmerek megélhetését is, sőt a reménytelenség és a kilátástalanság sokukat kerget öngyilkosságba.

A Kimnek írt válaszom – ami az alábbiakban olvasható – nemcsak az ausztrál tejgazdáknak íródott. Vigasz lehet mindnyájunk számára, akik ebben a pillanatban ugyanúgy üresnek, kiégettnek és reménytelennek érezzük magunkat, esetleg egy súlyos betegség hullámvölgyében vergődünk, vagy valamiért sötét gondolatok, félelmek kísértenek.

Kedves Kim!

Imádkozom, hogy minden rendben legyen veled és szüleiddel, és hogy ez a nehéz lecke, ami most, a szenvedések idején adatik neked, megerősítsen a hitben, s közelebb hozzon majd Jézushoz, aki saját maga is kijárta a szenvedések iskoláját: „Habár Fiú volt, engedelmisséget tanult a szenvedés iskolájában.” (parafrázis Zsid 5,8)

Életünk során mindnyájan átélünk olyan dolgokat, amelyek megingathatják hitünket, mert reménytelenül kétségbe ejtenek, vagy mert a magány, üresség és kilátástalanság érzetét hozzák a mindennapjainkba, s ezáltal mély depresszióba kergetnek. Van-e valami, ami vigasztalni tud minket ilyenkor, ami enyhíteni tudja ezt a kimondhatatlan fájdalmat és tehetetlenséget, a szívszorító félelmet, a kétségbeesést? Egyáltalán ki érti meg ezt a mélységet, ahonnan még segítségért kiáltani is nehéz? Csakis az, aki maga is megjárta ezeket a mélységeket! Aki sírt Lázár sírjánál, aki vért izzadt az előtte álló rettenetes testi, de főleg lelki szenvedés tudatában, akit

kinevettek a testvérei és elárultak a barátai, akinek szeretett Atyja is hátat fordított, rázúdítva az egész világ bűnét, akit igazságtalanul meggyaláztak és megöltek, és aki megjárta a poklokat is a szeretteiért: az Úr Jézus Krisztus.

„Útált és az emberektől elhagyott volt, fájdalomok férfja és betegség ismerője! Mint aki elől orcánkat elrejtjük, útált volt; és nem gondoltunk vele. Pedig betegségünket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, ki-ki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét ő reá veté. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mézsárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg!” (Ézs 53,3–7)

Merjünk hozzá kiáltani, merjünk ígéreteibe kapaszkodni, és higgyük el neki, hogy Ő meghallgat, együtt érez velünk és segít, mert az Úr Isten Őt adta pártfogónkul, szabadítónkul.

„Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjával támogatlak.” (Ézs 41,10)

Jézus nem csak erősít, segít és támogat, de maga is jelen van szenvedéseinkben és erőt ad azok elviseléséhez. Épp úgy, mint Sidrák, Misák és Abednégó esetében, akiket megkötözve az izzó tüzes kemencébe dobtak, mert nem tagadták meg Istent és nem hajoltak meg a bálványok előtt. A szemtanúk szerint viszont nemcsak ők hárman voltak a tűzben, hanem négy férfi járt benne szabadon, úgy hogy nem esett rajtuk semmi sérülés. A negyedik pedig olyanak látszott, mint valami isten (Dán 3).

Jézus biztat, vigasztal és épít minket:

„Jőjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és

nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűség, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,28–30)

Pál apostol így ír erről a korintusi gyülekezetről:

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene; Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által.” (2Kor 1,3–5)

Jézus ígéretei is bizonyosságul, vigasztal szolgálhatnak megpróbáltatásaink és nyomorúságunk idején. Emlékezzünk szavaira, amelyekben megígérte, hogy azt a munkát, amit elkezdett bennünk, hívőkben, be is fejezi, és hogy a benne bízóknak helyet készít az Atya házában, hogy örökkön örökké együtt lehessünk vele (Jn 14,2–3). Ez által célt ad életünknek, szenvedéseinknek, és sziklaszilárd bizalmat nyújt a síron túlra, a tökéletes örökkévalóságra.

Mindezek ellenére mégis azt mondhatjátok, hogy nem mindig könnyű bízni, amikor szenvedünk vagy gyötör a fájdalom. Lehet, hogy ismerjük az ígéreteket, és tapasztaltuk már az Úr segítségét az életünkben, de azért a zsoltárirók, vagy akár azoknak a lelke is, akiket az Isten ígéjéért öltek meg, kétségbeesetten kiált Istenhez:

„Meddig haragszol Uram, szüntelen? Meddig gerjedez féltő szerelmed, mint a tűz?” (Zsolt 79,5)

Megnyugvásra és Isten békességére vágyva néha mi is velük együtt kiáltunk: Uram, meddig kell még ennek az elesett világnak és a bűnnek terhét nyögnünk? Meddig kell tehetetlenül nézzük testvéreink szenvedését a szárazság és éhség, vagy éppen a háborúk, katasztrófák, az üldöztetés és a terrorizmus miatt? Meddig kell még elviselnünk az engedetlen gyermekeink okozta lélekfacsaró fájdalom, a hitünket támadó gúnyolodást a munkahelyeinken, vagy éppen házastársunk hűtlenségét?

Kétségbeesésünkben még olyan kérdések is megfogalmazódhatnak bennünk, hogy: Vajon bízhatunk Istenben, és abban, hogy Ő kézből tartja ezt az egész világot, és tudatában van a történeteknek? Hihetjük-e teljes szívvel, hogy az, ami történik, a mi javunkra szolgál, és hogy Isten terve e nehéz helyzetek és a szenvedésünk által bontakozik ki az életünkben? Igen, bízhatunk, mert Ő megígérte a nekünk írt ígéréiben. Az Úr pedig nem hazudik, s nem változtatja meg, amit mondott. Ő a mi köszönlőnk, a szeretet, az igazság és minden jó forrása:

„Úgy hogy bízást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat én nekem? [...] Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.” (Zsid 13,6–8)

Ez a mi egyetlen reménységünk, amit az Ő Lelke erősít meg bennünk. Ez a Lélek erőt ad nekünk, ha csüggedünk; ugyanaz a Lélek, aki bennünk is él, és aki feltámasztotta az Úr Jézust a halálból, és aki minket is dicsőségre fog emelni az utolsó napon... A világ széthullhat körülöttünk, testünk a betegség és a világ nyomásának martalékvá válhat, de Isten mindig hűséges marad ígéreteihez: megtart és nem hagy el soha, amíg be nem fejezi világi életünkben, amit eltervezett. Pont úgy, ahogy Salamon esetében is tette:

„Monda ezek után Dávid Salomonnak, az ő fiának: Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj; mert az Úr Isten, az én Istenem veled léssen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét.” (1Krán 28,20)

Kedves Kim és szenvedő Testvéreim! Legyetek erősek és bátrak, ne féljete, és ne rettegjete, bármivel hadakoztok is, mert az Úr, az én Istenem veletek van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezitek mindazt a munkát – lehet az olyan hatalmas, mint Úr templomának felépítése Salamon esetében, vagy „egyszerűen” csak az Istenről való tanulmányozás családotokban és közösségekben –, amit az Ő tökéletes terve szerint el kell végeznetek.

Istenünk erősítsen, drága Testvérem! Mi is veletek együtt imádkozunk szenvedő testvéreinkért a mi mindenható Atyánkhoz, mert tudjuk, hogy Ő minden nyomorúságunkban megvigasztal bennünket.

Szeretettel: Éva

STRATÉGIÁK A BUJASÁG ELLENI HARCBAN

JOHN PIPER

Hat kipróbált és bevált stratégiát fogok felsorolni a bujaság elleni harcban. Férfiaknak és nőknek egyaránt. Férfiak számára egyértelműbb, hogy milyen sürgetően nagy szükség van a vizuális kísértések elleni hadviselésre, amelyek könnyen magukra ragasztják a tekintetet. Nők számára kevésbé szembetűnő a veszély, de ugyanolyan súlyos, ha tágabb körben szemléljük a kísértéseket, beleértve a táplálkozást, a külső megjelenést, és a kapcsolatokról való fantáziálgatást is. Amikor bujaságról beszélek, azt a gondolatmenetet, képzelődést és vágyat értem alatta, amely helytelen szexuális viselkedéshez vezet. Tehát ez a stratégia-csomag a helytelen vágyak elleni harcban segíthet.

1 Amennyire lehetséges, kerülj el minden olyan látványt és helyzetet, amely helytelen vágyakat ébreszthet benned!

Azért írtam, hogy „amennyire lehetséges”, mert van amikor egyszerűen nem tudjuk kikerülni a kísértést. És azért írtam hogy „helytelen vágyak” mert a szex, ételek vagy család utáni vágy nem mindig rossz. Általában tudjuk jól egy vágyról, ha az helytelen vagy haszontalan, és érzékeljük amikor már közel áll ahhoz hogy rabul ejtsen. Ismerjük a gyenge pontjainkat és hogy mi az ami kikezd velük. Az elkerülés, menekülés egy biblikus stratégia. „Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld, hanem kövesd az igazságot...” (2 Tim 2,22) „A testet ne tápláljátok a kívánságokra.” (Róm 13,14)

2 Mondj nemet azonnal minden buja gondolatra!

Mondd azt Krisztus tekintélyével: „Jézus nevében, NEM!” Nincs több időd mint körülbelül öt másodperc. Adj neki egy másodperccel többet, és olyan erővel fészkeli be magát a szívedbe, hogy utána majdnem lehetetlen lesz kimozdítani. Ha mered, mondd ki hangosan. Légy kemény és harcias! Ahogy John Owen mondta: „Öld meg a bűnt, különben ő fog megölni téged”. Csapj le rá gyorsan és határozottan. „...álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jak 4,7)

3 Irányítsd a gondolataidat erőteljesen Krisztusra, mint a legfelsőbb megelégedés forrására!

Az hogy nemet mondasz, még nem elég. A védekezésből támadásba kell lendülnöd. Harcolj tűzzel a tűz ellen. Támadd meg a bűn ajánlatait Krisztus ígéreteivel. A Biblia „csalárd kívánságnak” nevezi a bujaságot (Ef 4,22). Mert hazudik. Többet ígér mint amennyit nyújtani képes. Máshol ezt mondja róla az ige: „...ne szabjátok magatokat korábbi kívánságaitokhoz, amelyek a tudatlanság ideje alatt voltak bennetek” (1Pt 1,14). Csak a tudatlanok hódolnak be. „Az pedig úgy ment utána, mint az ökör a vágóhídra...” (Péld 7,22) A csalárdságot az igazság győzheti le. A tudatlanságot az ismeret. És ez dicsőséges igazság, gyönyörűséges ismeret kell, legyen. Ezért írtam a *Lásd és Csodáld Jézus Krisztust!* című könyvemet. Tele kell raktározni az agyunkat Krisztus csodálatos ígéreteivel és a benne való gyönyörködéssel. A „nem” kimondása után pedig azonnal tovább kell lépniük és ezekre fókuszálnunk.

4 Elmélkedj tudatosan és kitartoán Krisztus szépségén és ígéretein, amíg ezek a gondolatok kiszorítanak minden más képet a fejedből!

Szegezd a tekinteted Krisztusra (Zsid 12,2). Ez az a pont, ahol sokan elbuknak. Túl hamar feladják. Azt mondják, „megpróbáltam kiszorítani azokat a gondolatokat, de nem működött”. Erre azt kérdezem, „mennyi ideig próbáltad? Mennyire erőltetted meg az agyad?” Az elme egy izom. Ha akarod, erősen meg tudod feszíteni. Légy kíméletlen. Tartsd Krisztus ígéreteit a szemed előtt. Tartsd. Tartsd! Ne

engedd el! Tartsd még tovább! De meddig? Amíg nem győztél. Ha azt látnád, hogy egy lecsukódó elektromos garázsajtó mindjárt szétzúzza a gyereked, gondolkodás nélkül megpróbálnád megtartani, teljes erődből, miközben segítségért ordítanál, és tartanád, tartanád, tartanád és tartanád.

5 Örvendez a legfelső megelégedés forrásában!

Fejleszd és ápd magadban a Jézusban való gyönyörködés képességét! Azért uralkodik a bujaság sokak életében, mert számukra nem elég vonzó Krisztus. Azért dőlünk be a csalárdságnak, mert nem Krisztusban örvendezünk. És ne mondd azt, hogy: „á, ez nem nekem való, nálam valahogy nem működik”. Milyen lépéseket teszel annak érdekében, hogy Krisztus iránti szeretetet, ragaszkodást ébressz magadban? Harcolsz az örömeért? Ne légy fatalista. Arra lettél teremtve, hogy Krisztus legyen a szíved legértékesebb kincse – értékesebb még a szexnél és a cukornál is. Sok élvezetet ígérő dolog verseng az első helyért, és minél kevésbé látod Krisztust értékesnek, annál nagyobb eséllyel fognak más élvezetek legyőzni. Könyörögj Istenhez a megelégedésért amely hiányzik az életedből: „Jó reggel elégijs meg minket kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vigadjunk minden napon.” (Zsolt 90,14) Aztán nézd, nézd és csak nézd Őt, a legfenségesebb személyt az univerzumban, amíg olyannak nem látod, amilyen Ő valójában.

6 Ásd bele magad valamilyen hasznos tevékenységbe, amely távol tart a tétlenségtől, és más, könnyen sebezhető helyzetektől!

A bujaság a semmittevés kertjében virágozik. Találj valami jó feladatot, és végezd azt legjobb képességeid szerint. „A buzgóságban ne lankadjatok, lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok.” (Róm 12,11) „...legyetek eltökéltek, rendíthetetlenek, mindenkor buzgólkodva az Úr dolgában.” (1Kor 15,58) Buzgólkodj a munkában. Kelj fel és csinálj valamit. Söpörj ki egy szobát. Üss be egy szeget. Írj meg egy levelet. Javíts meg egy vízcsapot. És tedd mindezt Jézusért. Igazgatásra és alkotásra lettünk teremtve. Krisztus azért halt meg hogy „jó cselekedetekre igyekezővé” tegyen (Tit 2,14). Helyettesítsd a csalárd vágyakat a jó cselekvésének buzgóságával.

<https://www.desiringgod.org/articles/anthem-strategies-for-fighting-lust>

A még-nem-házások küldetése

Stephen Nichols

Ha egyedülálló vagy, a Sátán leselkedik rád. Teljesen igazad van, ha azt mondd, hogy ugyan már, hisz mindannyiunkra leselkedik. Az egyedülállóságban azonban van néhány sajátos veszély – különösen, ha nem ez a kívánt állapot. A Sátán szereti becsapni és elbátortalanítani az egyedülállókat, és zátonyra futtatni buzgóságukat, szolgálatukat. Isten azonban használni akar téged. Használni akarja az egyedülállóságodat – a hitedet, az idődet stb. – annak minden részletére kiterjedően, itt és most, úgy, ahogy vagy.

Az 1Korinthus 7 elolvasása után talán két csoportba sorolnád az egyedülállókat: azok, akik egyedülállóként élnek, szolgálnak, és úgy is fognak meghalni, illetve azok, akiknek meg kell házasodniuk. Pál dicséretet mond erről az életformáról, felsorolva a házastárs nélküli lét lelki előnyeit: az egyedülálló élet (viszonylag) szabad a kapcsolati gondoktól (1Kor 7,32), a világ dolgainak gondjaitól (1Kor 7,33), és nagy mértékben szabad az imádságra és a szolgálatra (1Kor 7,35). Így Pál levonja a következtetést: hagyd ki a szertartást – a szó szoros értelmében – és élvezd „az Úrhoz való osztatlan ragaszkodásodat”.

A legtöbben azt mondják erre: „Sok sikert Pál! Én inkább megházasodom.” Talán leterít a kísértés, és vágyaid betöltéséhez egy olyan útra van szükséged, amely Isten előtt kedves (1Kor 7,2). Esetleg neked vagy éppen másoknak teljesen egyértelmű, hogy segítőtársra van szükséged, hogy véghez vihesd Isten elhívását az életedben. Az is lehet, hogy gyerekeket szeretnél. Talán csak egy mély, letagadhatatlan vágy van benned egy elkötelezett, szerető társ iránt. Ezekben az esetekben jó, ha megházasodsz.

Miközben elsöre úgy tűnhet, hogy az Írás két kategóriáról beszél, hamar felfedezhetjük, hogy a gyakorlatban valójában három létezik: az egyedülálló, a házások és a még-nem-házások. Összegezve: az, hogy vágysz a házasságra, még nem jelenti azt, hogy meg is fogsz házasodni – s ezt az egyedülálló is nagyon jól tudják. Remélem, hogy Pál szavain elmélkedve megújul a remény és a törekvés a még-nem-házások szívében, és aktuális állapotukban szilárdan ráállnak majd a szolgálat útjára.

Elkészülni és elindulni

Az egyedülállóság legnagyobb kísértése azt feltételezni, hogy a házasság majd betölti minden betöltetlen szükségünket, segít túljutni gyengeségeinken, rendszerezi az életünket, és felszínre hozza az ajándékainkat. Mindezekkel ellentétben Pál azt mondja, hogy a házasság nemhogy nem szolgál megoldásként, de ráadásul még egy problémásabb verziója is a keresztény életnek. Házasodj meg, ha muszáj, de vigyázz: ha ebben a bukott világban összekötöd az életed egy másik bűnösrel, nem lesz könnyebb Jézust követni!

Miközben a házasság örömet, segítséget, és felszabadulást hoz bizonyos területeken, abban a pillanatban meg is sokszorozza a gondjaidat, mivel azonnal felelős leszel egy másik emberért, illetve az ő szükségeiért, álmaiért, növekedéséért. Ez egy nagy és jó, de ugyanakkor egy sokat követelő elhívás is, ami távol fog tartani mindenféle más jó dologtól.

Így tehát, a még-nem-házások számára ideiglenes egyedülállóságuk ajándék. Valóban az! Ha Isten házasságra hív el, talán soha nem lesz még egy ilyen időszakod, amilyenben most vagy. Az egyedülállóság időszaka nem a házasság alsó ligája. Lehetőséged van, hogy egy olyan különleges időszakot élj meg, amelyben osztatlan odaadással vagy Krisztus felé, és zavartalan szolgálattal mások felé. A benned élő Lélekkel és a szinte üres naptárral Isten olyan eszközöket adott a kezébe, amelyekkel tartós változásokat hozhatsz az Ő országába. Felöltözve legszebb ruhádba és megáldva „minden lelki áldással a menyekben” (Ef 1,3) szó szerint bárhova elmehetsz.

Isten segítségével és vezetésével egyrészt szabad vagy, hogy befektess magadba, az idődbe, a fiatalságodba, másrészt rugalmas lehetsz a kapcsolatok terén, a szolgálattal, és olyan ügyekben, amik hihetetlen gyümölcsöket teremhetnek.

Az alábbiakban nyolc javaslatot olvashatsz, hogyan hozhatod ki a legjobbat a még-nem-házás életedből:

1. Ne „kárpótold” magad szórakozással!

Pálnak igaza volt abban, hogy szabadok vagyunk a házastársi kötelezettségektől, de egy iPhone, iPad, iPod... használattal telt digitális világban az egyedülálló embereknek soha nincs gondjuk azzal, hogyan foglalják el magukat. Valójában, ha olyan vagy, mint én, akkor sóvárgod a szórakozást, és valahogy mindig meg is talárod a módját, legyen az akár sport vagy éppen Downtown Abbey nézés, edzés, eszege-

tés-iszogatás, végtelen blogírás és -olvasás, hírböngészés, vagy éppen győzelem egy újabb játékban. Hívhatjuk ezt kikapcsolódásnak, de nagyon gyakran inkább úgy tűnik, úgy érződik, úgy hallatszik, mint az egyedülállóságunk elvesztegetése.

„Tehát akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent Isten dicsőségére tegyetek.” (1Kor 10,31) A felsoroltak közül mindegyiket végezhetjük Isten dicsőségére, de mind el is távolíthat minket tőle. Ha tagadod az utóbbit, talán szükséged lenne arra, hogy letedd az okostelefont, a joystickot, vagyis arra, hogy kiszállj a mókuserékből.

Figyeld meg, hogy rövid ideig tartó és egyszerű élvezetekkel a Sátán miként ássa alá a szolgáltatodat. Lehet, hogy nem kell teljesen kiiktatnod őket, de szabj nekik határt, és találd ki, hogyan hívhatnál be általuk embereket az életedbe. Légy kreatív és tégy tanítvánnyá másokat az egyetemi kosárcsapat edzései, közös főzés vagy éppen udvariassági látogatások által ahelyett, hogy ezek miatt Isten szolgálatából engedély nélküli távollétre menj.

2. Mondj igent a spontán dolgokra!

Tény, hogy a házasság megöli a spontaneitást – nem teljesen, de jelentősen. Ha erről még nem hallottál, biztos vagyok benne, hogy a „spontán” barátaid közül egy sem házas. Egyedülállóként az egyik legnagyobb lelki ajándékod az „igened”. Igent mondhatsz egy váratlan telefonbeszélgetésre, egy kávéra, arra, hogy besegíts egy költözésnél, hogy beugorj egy látogatásra, ha valaki beteg, egy késő esti mozira, vagy egy különleges eseményre a belvárosban. Hihetetlen szabadságod van igent mondani, miközben a házas emberekben még a kérdés sem merül fel, mindezeket megtehetik-e csak úgy. Ha nincs házastársad, nem is tudod megbántani a hirtelen, jószándékból fakadó döntéseiddel. Légy kész igent mondani, és hozz ezáltal áldást másokra, még ha nem is mindig lenne kedved hozzá!

3. Gyakorold az önzetlenséget, amíg egyedülálló vagy!

„Semmit sem cselekedve versengésből, sem hiábavaló dicsőségéből, hanem alázatosan egymást különbnek tartva magatoknál. Ne keresse senki a maga hasznát, hanem mindenki legyen tekintettel a másikra is.” Isten a Filippi 2,3–4-ben adott utasítása a házasságban csak nehezebb lesz, szóval kezd el gyakorolni már most!

Gondolj pár emberre vagy néhány családra, akikért feláldoznád egyedülálló életed előnyeit! Jelenleg senki sem várja el, hogy gondoskodj másokról vagy, hogy magadon kívül mások ellátásával is foglalkozz – senki, csakis Isten. Szóval légy figyelmes mások szükségére, különösen a gyülekezetben, és adj abból, amid van! Legyen szó pénzről, ételről, vagy csak időről és energiáról. Főleg ez utóbbiakról... Sokat kaptál – tekintet nélkül a bankszámládra! Költsd el azt bölcsen és bőkezűen mások szükségére!

Szigorúan pénzügyi szempontból nézve a dolgokat: csak egy emberről kell gondot viselned. Persze, takarékoskodj, s tégy félre valamennyit azokra a napokra, amikor majd többre lesz szükséged, de amíg vársz, találd ki, hogyan támogathatnál másokat. Amíg nem kell öt személyre vásárolnod, két személyre vacsorát főznöd, vagy végtelen számú pelenkára költened, hozz áldást a pénzeddel másokra, és fejlessz ki egy alapvetően önfeláldozó magatartást, s ehhez kapcsolódó szokásokat. Így jövőbeli társad felé is szolgálsz, közben pedig Jézus ragyog rá rajtad keresztül a körülötted lévőkre.

4. Tégy radikális, időigényes dolgokat Istenért!

Ahogy szabad vagy igent mondani spontán dolgokra, úgy arra is szabad vagy, hogy olyan áldozatokat vállalj, amelyeket például egy házas vagy gyermeket nevelő ember nem nagyon engedhet meg magának. Álmodj nagyobb, olyan álmot, ami többre kerül neked, mint kényelmes lenne! Kezdj el egy napi imaközösséget valakivel, vagy próbáld meg rendszeresen elérni embereket az evangéliummal. Kötelezd el magad amellett, hogy megduplázod ilyen irányú kapcsolataidat. Szervezz egy új Krisztus központú közösségi szolgálatot. Esetleg tedd mind egyiket a fent említettek közül. Meg fogsz lepődni, hogy a benned élő Lélekkel, illetve azzal a szándékkal, hogy megfelelően akarod eltölteni az egyedülállóságodat, milyen sokra vagy képes, különösen, ha hasonló családi állapotban lévő barátaiddal együtt álmodtok és dolgoztok.

Légy radikális, de ne meggondolatlan! Az ötlet nem arról szól, hogy a végletekig szétszakadsz. Hozz döntéseket imádságban és olyan emberekkel egy közösségben, akik szeretnek, és tudnak neked megálljt parancsolni. Bár hozzáteszem: általában nem ettől kell tartani. A személyes tapasztalatom inkább az, hogy a még-nem-házások sokkal többet tehetnének meg, mint amennyit valójában meg is tesznek.

5. Tölts időt házassokkal!

Bár saját házasságod hibáit és bűneit úgysem kerülheted el előre, de minél hosszabb ideig vagy egyedülálló, annál többet tanulhatsz a házasságról mások sikerei és bukásai által. Minden bizonnyal növelheted majdani kis és nagy sikereid számát azáltal, ha előzőleg „jó tanuló” voltál.

Keress alkalmakat, hogy rendszeres résztvevője legyél házas személyek életének és családjának. Ha nem látsz az életükben csúnyaságot vagy rendetlenséget, valószínűleg nem voltál még ott eleget. Ne akaszkodj rá másokra, de ne félj beszélgetéseket kezdeményezni. Olyan egyszerű dologra is gondolhatsz, mint például velük ebédelni istentisztelet után. Tedd könnyűvé számukra, hogy igent mondjanak azáltal, hogy készséges és buzgó szolgálattevő vagy. Ajánlj fel gyerekfelügyelést egy randinapjukon, vagy segíts a kerti munkákban, esetleg vigyél ebédet, ha egyik gyerekük megbetegedett.

Aztán tanulj és tanulj. Figyelj körültekintően. Kérdezz. Írd fel, hogy mit szeretnél megtanulni tőlük. Bármit is tapasztalsz, fogadd azt alázatos szívvel és jóhiszeműen – ha látnád jövőbeli házas énedet, hidd el, mindez nem esne nehezedre. Bár elsősorban a Szentírás formálja a szívünket és az elménket a házasság kapcsán, de nagy szükségünk van a törekeny, de hittel teljes házasságok példáira is. Ezek a kapcsolatok teszik az intéseket és parancsolatokat valódivá és újra és újra átismételhetővé.

6. Tölts időt még-nem-házassokkal!

Miközben a házások fontos szerepet kell, hogy betöltsenek egyedülálló életedben, úgy olyan emberekre is szükség van, akik ugyanazokat az érzéseket, vágyakat és kísértéseket élik át, mint te. Tölts időt olyan emberekkel, akik szintén azt keresik, hogyan hozhatják ki a legtöbbet az egyedülállóság különleges állapotából Jézus dicsőségére.

Gondolkodj el: bár Pál sosem volt házas, szolgálatának legnagyobb részét valakivel együtt végezte. Keress megbízható, tehetséges és szolgálat-központú barátokat, és legyetek egymással szemben elszámoltathatóak, hogy Isten országa szempontjából is számítsen a még-nem-házások életetek. Krisztust követni sosem kell egyedül, akkor sem, ha egyedülálló vagy.

7. Találd meg a társad a frontvonalon!

Ahelyett, hogy az lenne a küldetésed, hogy megházasodj, legyen a küldetésed Isten ügye és az evangélium terjesztése akárhol is vagy –, majd ezután keress valakit, aki ugyanebben érdekelt. Ha olyan társat szeretnél, aki szenvedélyesen szereti Jézust, és hirdeti az Ő nevét, a legjobb, ha egy ebben elkötelezett közösségnek leszel a részévé.

Csatlakozz egy kis csoporthoz, nem pusztán egyedülálló keresztyének egy csoportjához, hanem egy olyanhoz, ahol a tagok aktívak a közös szolgálatban. Csatlakozz egy olyan gyülekezeti szolgálathoz, amely a helyi elveszett embereket próbálja elérni. Fókuszálj az aratásra, és találni fogsz segítőtársat.

8. Amíg várakozol,

reménységedet elsősorban Jézusba vedd,
ne a házasságba!

Legfőképpen ez legyen igaz rád. Tölts sok időt azzal, hogy megelegíted a lelked mindazzal, amivé Isten vált számodra Jézusban. Légy bátor beszélni is erről, ha bárki a szerelmi életeredről kérdezzet: „Van valaki a láthatáron?”, „Ti ketten egy pár vagytok?”, „Ő egy nagyon rendes lány. Mit gondolsz róla?”, „Elmennél egy randira a feleségem unokatestvérének a szobatársának a testvérel?”... A házas embereknek is vannak mániáik...

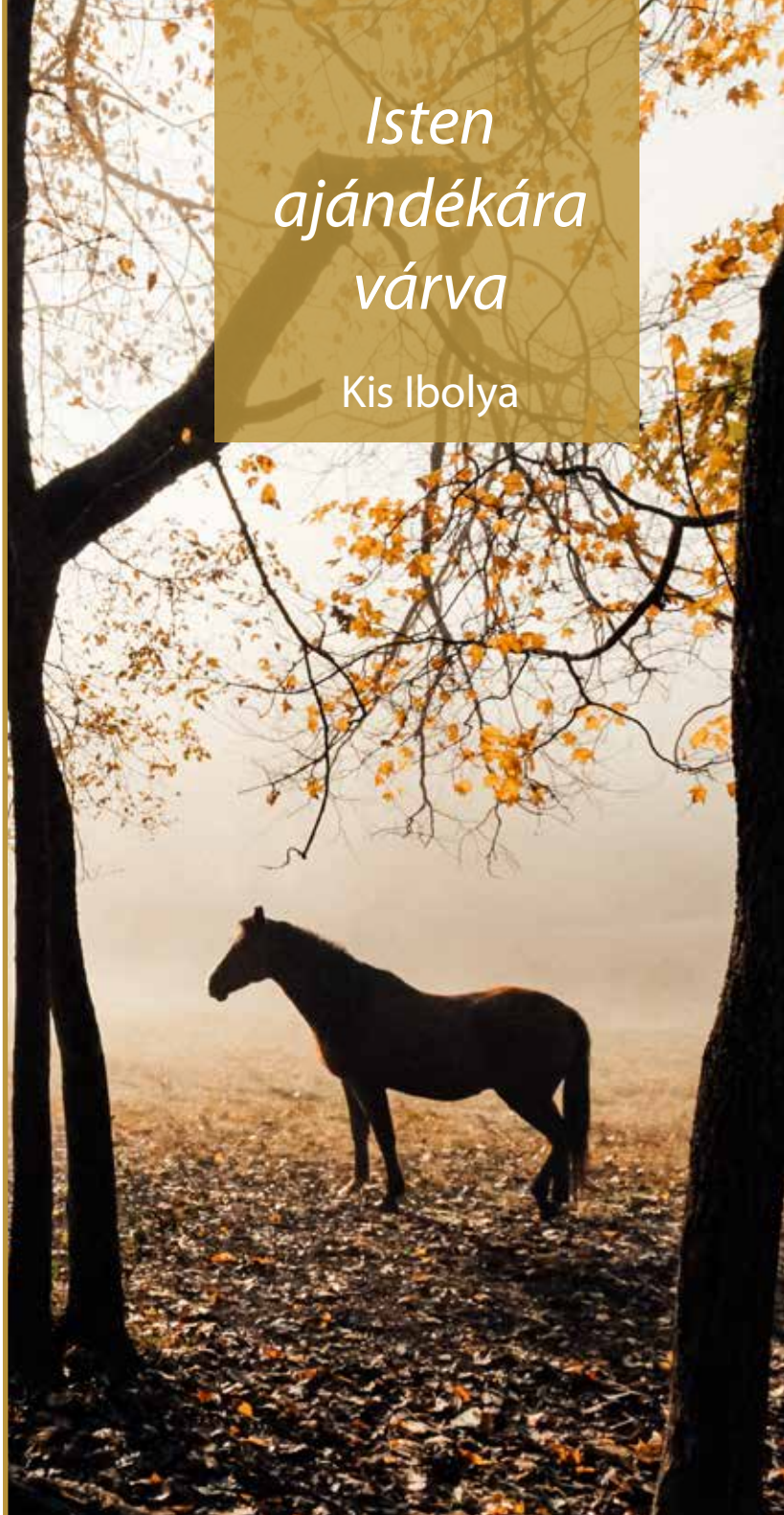
Használd lehetőségként a kínos beszélgetéseket, hogy rámutass a Vőlegényre, aki elhozta számodra az örök örömet életben és halálban, betegségben és egészségben, házasságban vagy még keresőként.

Szóval, amikor magányosnak vagy bátortalanak érzed magad az egyedülállóságodban, emlékezz, hogy Krisztus megmentett és szolgálatra hívott el. Ahelyett, hogy várnál a munkával az esküvőd napjáig, hozd ki a legtöbbet a még-nem-házás életedből.

Fordította: Szőlősiné Nagy Kincső Galatea
<https://www.desiringgod.org/articles/single-satisfied-and-sent>

Isten
ajándékára
várva

Kis Ibolya

1968-ban születtem Erdőszentgyörgyön egy átlagos református családban. Mikor tizenéves voltam, a szüleim elkezdtek templomba járni, és Isten sok próbán keresztül, az Ő kegyelméből megtérésre vezette őket. Engem ekkor még nem érdekelt Isten, a megváltás, de hála az Úrnak, Ő nem hagyott abban az állapotban. A kommunista rendszerben, 20 éves koromban, engem is elhívott, és az Ő gyermekévé fogadott.

A forradalom után Marosvásárhelyre kerültem, ahol egy főiskolán tanultam tovább, majd dolgozni kezdtem a Lídia keresztyén gyermekotthonban. Kerestem egy hívő közösséget, és Isten kegyelméből találtam is: több bibliaórák csoportban megfordultam, természetesen a református egyházban. Éltem a mindennapi keresztyén életemet, voltak nagyon jó, áldott időszakok, de harcokkal teli hullámvölgyek is, aminek egyik fő oka az egyedülállóság volt. Teltek az évek, már elmúltam 30 éves is, de még nem jött el a várva-várt társ. Akkoriban albérletben laktam együtt a legjobb barátnőmmel és munkatársammal, aki Hollandiából jött önkéntesnek a Lídia otthonba, s akivel azóta is tartom a kapcsolatot. (Isten mindig csodálatosan kirendelte a lakást.) Amikor betöltöttem a 35. évemet, egyre jobban sürgetett az idő vagy inkább a kísértő. Ekkor már a Marosvásárhelyi Kövesdombi Gyülekezetbe tartoztunk a barátnőmmel. Ebben a gyülekezetben volt nagyfi, ahová harminc felettiek is jártak.

Időközben az internet egyre jobban elterjedt Erdélyben is, így hozzáláttam a neten keresni társat, hiszen a környezetemben nem találtam senkit. Közben szüntelen könyörögtem Istenhez, hogy ha nem szánt nekem társat, vegye el a kínzó vágyat a szívemből, de ez nem történt meg. Akkor még csak angol nyelvű keresztyén társkereső oldalak léteztek, így feliratkoztam az egyikre. Aztán jött egy nagy próba. 37 éves voltam ekkor, és egyre jobban belebonyolódtam egy kapcsolatba egy fiatalemberrel, akit csak a számítógépen keresztül ismertem, levelekből és fényképről. Végül néhány hónap után elhatároztam, így nem folytatom tovább a kapcsolatot, megismerem személyesen is. A barátnőm hazament Hollandiába a karácsonyi ünnepekre, és engem is meghívott. Tudta, hogy így találkozhatok a fiatalemberrel, aki – bár nem volt holland nemzetiségű – Hollandiában élt. Megtörtént a találkozás, többször is, de egyre nagyobb lett a csalódás. Végül Isten kegyelméből véget tudtam vetni a kapcsolatnak. Ezután jött egy újabb hullámvölgy: azt hittem, elment az utolsó vonat, és én itt maradtam egyedül. Közben a barátnőmnek Marosvásárhelyen lett társa, aminek nagyon örültem, de az letört, hogy újra lakást kellett keresnem, mert korábban az ő lakásában laktunk.

Istenbe kapaszkodtam, tőle kértem vezetést. Időközben megjelent a gyülekezetben egy fiatalember, aki eleinte az istentiszteleteken vett részt. Én akkor túlságosan el voltam foglalva a netes kapcsolattal, így nem törődtem vele. Aztán a bibliaórákra

is kezdett járni, velem nem sokat beszélgetett, de a barátnőmmel igen. Én akkor már békességet kaptam Istentől, de a csalódás miatt bezárkóztam. Bár a barátnőm mondogatta, hogy úgy tűnik, a fiatalember érdeklődik irántam, de én nem akartam tudni róla. Azt mondtam, majd ha biztos lesz a dolog, gondolkodom rajta, addig nem.

Isten azonban már régóta munkálkodott a színlak mögött, Ő hozta el Ernőt a gyülekezetbe, amikor én még mással voltam elfoglalva. Nagyon hálás vagyok az Úrnak azért, hogy nem hagyott végigmenni a magam választotta úton, és megóvott egy elrontott élettől.

Aztán eljött az idő, amikor színt vallott Ernő, és hála Istennek házasság lett a kapcsolatunkból. Hazaköltöztünk Erdőszentgyörgyre, én egy kicsit aggódtam a gyülekezet miatt, hogy fogunk bejárni Marosvásárhelyre, ugyanis nagyon kötődtem a Kövesdombi Gyülekezetbe, a barátokhoz.

2007-ben költöztünk haza, az első évben gyakrabban mentünk vissza a városba istentiszteletre, de a következő években többször látogattuk a Presbiteriánus Gyülekezetet Erdőszentgyörgyön, ugyanis a református egyházban nem volt hívő lelkész. Nekem kezdetben egy kicsit keménynek tűntek a prédikációk, volt egy-két harc, amit meg kellett vívnom. Az egyiket az eleve elrendeléssel kapcsolatban, de hálás vagyok az Úrnak, hogy Ő megnyitotta a szemem, és elvégezte bennem, hogy ezt megérthessem. 2010. decemberétől férjemmel gyülekezeti tagok vagyunk és hálásak Istennek, hogy így vezetett bennünket.

Volt még egy nagy próba az életünkben, de az Úr átsegített azon is. Házasságunk kezdetén volt egy vetélésem, és kiderült, hogy valószínűleg nem lehet gyermekünk. Egy ideig vártunk, imádkoztunk, megpróbáltam egy kezelést is. Végül 2010-ben megműtöttek, emberi szemszögből nézve nem sikeresen. Most már esélyünk sincs a gyerekvállalásra, de Isten szemszögéből ez volt jó nekünk, és hálásak vagyunk neki, hogy békességünk van, nem érezzük csonkának a családjunkat emiatt. Többes számban írok, mivel Istennek hála olyan társat rendelt, aki el tudta fogadni ezt is az Ő kezéből.

Az alábbi igével szeretném befejezni, mely sokszor eszembe jutott a biztonyságtétel megírása során: „*Hagyjad az Úrra a te utadat és bízzál benne, majd Ő teljesíti.*” (Zsolt 37,5) Adja az Úr, hogy rá tudjunk hagyni mindenben!

Isten ajándékára várva

Kis Ernő

1968-ban születtem vegyes házasságú családban, édesanyám román nemzetiségű, ortodox vallású, édesapám magyar református. Kisgyerekkoromban költöztünk Magyar királyfalvára, édesapám falujába. Ez meghatározó volt bizonyos értelemben, ugyanis ortodox egyházban kereszteltek meg, de reformátusként nevelkedtem, konfirmáltam. Otthon vallásos nevelést nem igazán kaptam, de egy-két imádságot megtanítottak.

Felnőttként, huszonevésen kezdtem templomba járni. Volt ott egy barátom, akivel sokat beszélgettünk, de ekkor még nem volt élő hitem.

2001-ben Marosvásárhelyre költöztem, ott találtam munkát. Egy év után főiskolára iratkoztam be. Hétközben dolgoztam, hétvégén tanultam, vasárnap délutánonként elkezdtem járni a legközelebbi református gyülekezetbe, a Kistemplomba. Így ment éveken keresztül. Eközben volt néhány udvarlási próbálkozásom, de egyik sem járt sikerrel, hála Istennek! Keresgéltem a neten is, találtam egy magyar, nem keresztyén társkereső oldalt, melyen megismertem valakit, de az a kapcsolat sem működött. Akkor még fogalmam sem volt arról, hogy mi az igazi keresztyénség. A Kistemplomi Gyülekezetben láttam egy háromgyerekes családot, mindig együtt jöttek a templomba. Nagyon tetszett nekem, én is ilyen családra vágytam.

Aztán Isten elérkezettnek látta az időt a cselekvésre. Az a gondolatom támadt, hogy végigjárom a

református gyülekezeteket Marosvásárhelyen, hátha valahol találok fiatalokat is, mert ahová én jártam, ott nem voltak. Először a Kövesdombi Gyülekezetbe látogattam el, nem sejtve, hogy ez lesz az utolsó is egyben. A prédikáció nagyon megfogott, új volt számomra, ahogy magyarázták az igét. Attól kezdve oda jártam istentiszteletre, ráadásul még voltak fiatalok is a gyülekezetben, működött egy nagyifi csoport. Az utóbbira csak néhány hónap múlva, egy falumbeli lány unszolására mentem el. Megragadott az, hogy a fiatalok együtt boncolgatják a Szentírást, énekelnek Istennek, erre vágytam én is egy ideje. Úgy gondoltam, megtaláltam a helyem.

A másik ajándéka Istennek az volt, hogy ott rendelkezte ki a későbbi feleségemet is. Utolsó éves voltam a főiskolán, néhány hónappal az államvizsga előtt eleinte jobbnak láttam nem belebonyolódni egy kapcsolatba, csak a vizsga után. A háttérből figyeltem, és arra gondoltam, ha Isten őt szánta nekem, meg is fogja tartani számomra. És valóban megtartotta.

Miután elköltöztünk Erdőszentgyörgyre, a Kövesdombi Gyülekezettől való elszakadás számomra nem volt olyan nehéz, mivel nem voltak érzelmi kötődéseim. Erdőszentgyörgyön a Presbiteriánus Gyülekezetbe járva istentisztelet után sokat beszélgettem az ottani lelkésszel, László Lehellel. Sok kérdésem volt, és ezek a beszélgetések hozzásegítettek ahhoz, hogy tisztábban lássak a hit dolgait illetően. Érdekelt minden, ami a hithez kapcsolódott, vágytam jobban megismerni a Szentírás tanításait. Erre adódott lehetőség az Erdőszentgyörgyi Presbiteriánus Gyülekezet alkalmain, valamint a kölcsönzött könyvek olvasása által. 2009-től kezdve Ibolyával rendszeresen részt veszünk húsvéti és reformációi csendesnapokon, 2010-től pedig házaspári és hitmélyítő táborokban is. Ezen alkalmak során számos megváltott emberrel találkoztunk, lelki testvérekkel. Sokat tanultunk egymástól, sok mindent megosztottunk egymással. Többször bizonyosságot tettünk Isten irántunk való kegyelméről, gondoskodásáról.

Hálát adok Istennek előjáróinkért, tanítóinkért, Isten ügyéért odaszánt életükért.

Áldott legyen Isten, hogy őket használta eszközként hitem növekedésére, a keresztyén felnőttkorúságra való nevelésben.

„Ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégezi a Krisztus Jézus napjáig.” (Fil 1,6)

TAMÁS SÁNDOR

A KERESZTYÉNSÉG TIZENHARMADIK SZÁZADA

Egy kortárs igehirdető szerint: „Az emberi történelem figyelmeztető csapások sorozata, amelyek az Istenhez való megtérésre szólítanak fel.”¹

A világi történészek különbözőképpen viszonyulnak a középkor – és különösen a tizenharmadik század – nagy csapásaihoz, a pestishez, tatárjáráshoz. Némelyek bizonytalanságról és állandó zűrzavarról írnak egészen olyan kijelentésekig, hogy: „A XIV. század vége felé azt tartotta a néphit, hogy a nagy nyugati egyházszakadás óta senki sem jutott be a paradicsomba.”² Míg mások óva intenek attól, hogy „megfeledezzünk a változás és az újjászületés csíráiról, amelyek szintén jelen voltak”.³

A tizenkettedik század történéseiből már kitűnt, hogy volt lelki éhség, szomjúság, lelki igény azokban az időkben is. Esetenként az egyházon kívül, más esetben az egyházon belül nyilvánult meg az istenkeresés. Ekkor jelentek meg egyes kolduló rendek, *domonkosok*, *ferencesek*, akik a „monasztikus”⁴ rendektől eltérően nem vonultak ki a társadalomból a tökéletességet keresve, hanem a világiak között éltek és tevékenykedtek. Koldulással, munkával keresték kenyerüket, és tilos volt számukra a jelentős tulajdonszerzés. A középkorban a koldulás és az adakozás egyaránt „érdem” lett, hiszen az egyház azt tanította, hogy a gazdagoknak éppoly szükségük van a szegényekre, mint a szegényeknek a gazdagokra. Így a koldulás egyfajta erény lett, erre nagyon jó alapot szolgáltatottak a kolduló szerzetesrendek. Ilyen kolduló rend volt a *ferences* és a *domonkos* rend.

Dominic de Guzman (1170-1221) először 1203-ban találkozott és vitázott a *katarokkal*. A vitázás-

1. https://igehirdetes.ma/index.php?option=com_preachit&id=3904&view=audio

2. Johan Huizinga (1979): A középkor alkonya. Európa könyvkiadó Budapest. 28.o.

3. Norman Davies (2002): Európa története. Osiris kiadó, Budapest. 367.o.

4. A görög *monachos* (μοναχός) szóból származó *monos* (μόνος), melynek jelentése „egyetlen, magányos, egyedül”.

ból azt a tanulságot vonta le, hogy a meggyőződéses *katar* hívőket csakis az igazi életszentséggel, alázattal és aszketizmus felmutatásával lehet megnyerni – viszont ezt az egyház nem tudja felmutatni. Ebből a gondolatból indulva alapította meg a *domonkos* rendet. Fő céljául az eretnekség elleni küzdelmet tűzte ki. A rend alapelvét a következőképpen fogalmazta meg: „Buzgalmat buzgalommal, alázatot alázattal, a hamis életszentséget igaz életszentséggel, a hamis tanítást igaz tanítással kell szembezegezni.” A gyakorlatban viszont a *domonkosok* voltak az inkvizítorok, akik az eretnekek ügyeit kivizsgálták, és a megtérni nem akarókat máglyahalálra ítélték, „... az inkvizíció legmegbízhatóbb szerzetesrendjének bizonyultak.”⁵ Guzman felismerte, hogy szükség van a művelt egyházi tisztségviselőkre, így a barátoktól a tanítást és az igehirdetést követelte meg. A *domonkosok* fekete köpönyeget (skapulárét) viseltek, ezért nevezték őket „fekete barátok”-nak, de nevezték őket „az Úr házőrző kutyáinak” is. Ez a szójáték a latin nevükből jött: *dominicanus* = *domini canis*.

Assisi Ferenc (1182 – 1226) gazdag itáliai posztókereskedő családba született. Gondtalanul élő, népszerű fiatalember volt, élete eseménytelenül telt, mígnem húszas évei elején (betegség, római zarándoklat nyomán) át nem élte az Istennel való találkozást. Assisi határában, egy romos templomban imádkozva hangot hallott, amely a templom újjáépítésére szólította fel. Ehhez hozzá is látott, de ahhoz, hogy pénzt szerezzen, amit lehetett, eladott. Ezt viszont nem nézte jó szemmel az apja, és fiát a püspöki bíróságon feljelentette, hogy visszakapja a pénzét. Ekkor „Ferenc drámai gesztussal meztelenné vetkőzött, és visszaadta apjának minden ruháját”.⁶ Rongyos köpönyegben, derekán egy madárijesztőről elvett kötélövvel hagyta el otthonát. Sokan követték, a nép megszerette egyszerűségét, szegénysége az egyházi klérus akkori magaviseletével ellentétes volt. Ferenc elment III. Ince pápához, hogy jóváhagyást kapjon a szerzetesrendre nézve. A pápa némi vonakodás után jóváhagyta a rendet. Ez a pápa diplomáciai készségét mutatta, hiszen nem sokkal korábban a hasonló gondolkodású és magatartású *valdenseket* elítélték és üldözték. Ferenc igyekezett hittérítő tevékenységet kifejteni. Megpróbált eljutni Szíriába, Marokkóba. Elutazott a Közel-Keletre, ahol megpróbálta megtéríteni Egyiptom szultánját. Csakhogy ezalatt az idő alatt gondok támadtak rendjének tagjai között. Ferenc csak lelki módon, az igehirdetés és példamutatás által szerette volna

5. A kereszténység története. Lilliput kiadó. 1996. 321.o.

6. Tony Lane: A keresztény gondolkodás rövid története. 104.o.

a rendet vezetni, de a pápa regulákat várt el, ezért fokozatosan bevezették a szabályzatot. 1212-ben Ferenchez csatlakozott egy assisi nemesi származású lány, Klára, aki Ferenc segítségével megalapította a Szegény Nővérek Rendjét (ma klarissza rend). A szigorú szabályok szerint élő nővérek a szociális munka mellett később elsősorban nőneveléssel foglalkoztak. Előkelő családok szívesen küldték hozzájuk lányaikat. Ferenc a szegénységet önmagáért való célnak látta, nem csak eszköznek. A kor magatartásával szembeni kritikát magára vette és a követőit is engedelmességre tanította. Ez a különbség közte és a kor „eretnekei” között, ő nem mások bűneit ostromozta, hanem a sajátjait. Annyira beleélte magát Krisztus szenvedésébe, hogy testén megjelentek Krisztus sebei, így ő az első „stigmatikus”.

Reguláját már Ferenc életében módosították. A ferencesek nem birtokolhattak semmit, de egy „lelki barát” ezt megtehetette, és így a vagyont az illető ferences rendelkezésére bocsájthatta. Így hamarosan a ferenceseknek is olyan hatalmas templomaik voltak, mint más szerzeteseknek. A szegénység fogalmának különböző értelmezése miatt a rend később több szakadásra ment át. Az eredeti nézetet megtartó *obszervánsok* közösségéből kiváltak a *minoriták*, a szigorú irány képviselőiként pedig a *kapucinusok*. Az 1300-as években XXII. János pápa eretneknek nyilvánította a spirituális ferenceseket, akik betű szerint kívánták követni Ferenc regulájának abszolút szegénységét⁷. Bár sokszor még a protestánsok is sokra tartják Ferencet, Sebestyén Jenő rámutat a róla alkotott kép lényegére: „A legjobbat akarta adni és adta is, de csak a maga ideáljai szerint, s mivel az ideáljai torzak voltak, nem imponál a mi számunkra.”⁸ Bonaventurát tartják a „rend második alapítójának”, mert bár örökölte a renden belüli rendtelenséget, de igyekezett feloldani a renden belüli vitát, ami valamelyest sikerült is neki, de azért a vita még századokon át folytatódott. Bonaventura 1260-ban megbízást kapott, hogy írjon egy újabb Ferenc-életrajzot, amely a hivatalos életrajz lett. A cél az volt, hogy megtisztítsák a történelmi Ferenc életét mindattól, ami a bevett új rendbe nem illett bele. Egy 1266-os rendelet előírta az összes korábbi beszámoló példányainak elégetését, de ez nem vált teljességgel valóra, így tudunk többet Ferenc életéről. Számos ferences rendi barát ment misszióba. Eljutottak a Mongol Birodalom különböző pontjaira Kínától a Kaukázusig és a hideg északtól a Himalájáig. Ketten, Johannes Plano

Carpini és Wilhelm Rubriquis, a mongol kán kínai udvarába utaztak 1250 körül. Tevékenységük hatására egy időben úgy tűnt, hogy a mongol uralkodó is hajlandó felvenni a keresztyén vallást. Ezt derékba törte a nyugati mongolok iszlámra való áttérése. Ettől kezdve a misszionáriusok nem utazhattak át a területükön.

A ferencesek kezdeti intellektualizmus-ellenességével szemben a domonkosok az iskolázottságra fektették a hangsúlyt. Minden rendházban iskolát alapítottak. Később már a ferencesek is szükségesnek látták a tanulást, így sok esetben a domonkosok kiképzésében részesültek, ezért a két rend fokozatosan hasonlóná vált. Az egyik legnagyobb domonkos gondolkodó **Aquinói Tamás** (1225 – 1274) volt. Tehetős nemesi családból származott. Dominikánus tanára olyan hatással volt rá, hogy elhatározta, beáll a rendbe. Családjának nem tetszett a döntése, ezért megpróbálták lebeszélni, majd ennek sikertelensége után el-tántorítani elhatározásától. Először egy prostituálttal próbálták elcsábítani, majd elrabolták, felajánlották, hogy megvásárolják számára a nápolyi érseki címet, de mindez hatástalannak bizonyult. Bár testessége és lassúsága miatt a „néma ökör” gúnynevet adták neki, a nyilvános vitákon megcsillantotta éles elméjét. Termékeny író volt, művei tizennyolc hatalmas kötetet töltenek meg. Igyekezett az arisztotelészi logikát használni a kinyilatkoztatott igazságok összefüggéseinek és következményeinek kifejtésében. Saját korában nem ismerték fel képességeit. Néhány kijelentését 1277-ben a párizsi egyetem elítélte és tudósok egy csoportja, köztük Duns Scotus és William Ockham, bírálta. Később azonban a pápa a tomizmust (Aquinói teológiáját) örök érvényűnek nyilvánította.⁹

Nem mindenki értett tehát egyet Tamással. Johannes Duns Scotus (1266 – 1308) teológiáját nevezték „a tomizmus elleni tiltakozásnak”¹⁰ is. Duns hírnevét annak is köszönhette, hogy ő volt Mária szeplőtlen fogantatásának első jelentős szószólója. Azt tanította, hogy Mária bűn nélkül fogant meg, vagyis már fogantatása pillanatától tiszta és büntelen volt. Az előtte élt gondolkodók (Anzelm, Aquinói, Bonaventura) úgy tartották, hogy Mária a fogantatása után szabadult meg a büntől. Azzal érvelt, hogy nagyobb tökéletesség valakit megóvni az eredendő büntől, mint kiszabadítani belőle. Ez Ágoston gondolkodásával ellentétes, aki azt írta: „Vajon igazakat teremteni nagyobb dolog, mint az istentelenekeket

9. 1879-ben XIII. Leó

10. Tony Lane: A keresztyén gondolkodás rövid története. Harmat – Kálvin. 113.o.

7. Tony Lane: A keresztyén gondolkodás rövid története. 114.o.

8. Sebestyén Jenő: Református etika. 137.o.

megigazulttá tenni? Mert, bizony, ha mindkettő egyenlő hatalmat kíván is, ez nagyobb irgalmat.”¹¹ Azzal, hogy Mária szeplőtlen fogantatását a megváltás legtökéletesebb formájának mondta, Duns semlegesítette a tan legfőbb ellenérvét, hogy Máriának nem volt szüksége a megváltásra. Ő még csak valószínűséget tulajdonított ennek a tannak, amit később 1854-ben IX. Pius hivatalos dogmává emelt.

A tizenharmadik század egyik nagy eseménye volt a **IV. lateráni zsinat** 1215-ben. III. Ince pápa hívta össze. 2000 résztvevő gyűlt egybe az egész keresztény világból. Nem voltak tárgyalások, a gyűlés fő feladata a pápa döntéseinek a jóváhagyása lett.

A zsinaton határoztak az inkvizícióról, amely hivatalos és kötelező eszköz lett az eretnokség legyőzésében.

A IV. lateráni zsinaton mondták ki az úrvacsorában az átlényegülés tanát (latinul: transsubstantiatio), az egyház be kell, hogy mutassa a vértelen áldozatot, így az egyház adja az üdvösséget. Krisztus áldozata nem volt elégséges, ezért ezt mindig meg kell ismételni, anélkül nincs bűnbocsánat. Ekkor vált gyakorlattá az egy szín alatti úrvacsora, azaz hogy a laikusok csak a kenyeret vehetik magukhoz, a bort nem. Ennek oka az átlényegülés tanában van. Ha a kenyér valóságosan Krisztus testévé válik, akkor annak minden morzsája a test része. Ezért nem a szokásos kenyérrel, hanem ostyával végezték a szertartást, ami nem morzsálódik. A bor esetében pedig minden cseppje a vér része, de ha szakállas, bajuszos a bort magához venni akaró személy, akkor az arcszörzeten lecseppenhet a bor és így Krisztus vére cseppen le. A katolikus papok arcszörzeten nélküliek. „Nem véletlen az sem, hogy az ószövetségi papok példája szerint rendszeresen „papok”-ról van szó a római egyházban.”¹² Az egyháznak közbenjáró szerepe van, mindig Isten és a hívő között áll, mert a hívőnek nem lehet közvetlen kapcsolata Istennel.

Kelet-Európát más dolgok foglalkoztatták a tizenharmadik században. A keletről bezúduló ellenség, a tatárok átrajzolták a térképet, a népesség megcsappanását és erőteljes népvándorlást eredményezve. 1207-ben Dzsingisz fia Dzsocsi leigázta Szibéria déli részét, majd 1223-ben feldúlták a Kaukázuson túli területeket, legyőzve egy kijevi hadsereget. Dzsingisz unokája, Batu kán, átkelt az Uralon, legyőzte a Rjazanyi és Vlagyimiri Fejedelemségeket, megsemmisítette Moszkvát. 1240-ben ostrommal bevette Kijevet. A következő évben Galíciát pusztította el, Krakkót semmisítette meg, legyőzve a lengyel se-

reget. Muhinál szétverte a IV. Béla vezette magyar hadat. A népességében jelentősen megcsappant Lengyelországnak és Magyarországnak úgy kellett új erőre kapnia, hogy német és flamand telepeseket fogadott be, kedvező bérleti feltételekkel biztosítva földet számukra. A tatárjárás után emelte önálló városi jogra „Pest szabad városát” IV. Béla, amely a szélesebb újjáépítési program része volt.

A XIII. század rövid kronológiája

1200 körül • a skolasztika virágkora

1202-1204 • negyedik kereszties hadjárat (végül nem jutottak el a Szentföldre)

1204-1261 • Latin Császárság a Bizánci Császárság területén

1208-1229 • az albigenek elleni hadjárat az inkvizíció során

1212 • gyerekhad indítása a Szentföldre

1215 • IV. lateráni zsinat III. Ince idejében (inkvizíció, transsubstantiatio, kötelező az évi egy gyónás)

1216 • III. Honorius pápa jóváhagyta a dominikánusok rendjét (a középkori inkvizíció legfőbb rendje).

1223 • III. Honorius pápa jóváhagyta a ferences rend szabályzatát.

1223 • A ferences rend hivatalos megerősítése (1517-ben szakadtak ki a minoriták, 1619-ben a kapucinusok, a rend női ága, a klarissza nővérek rendje, a világiak számára a terciáriusok rendje -harmadrend-).

1225 • Aquinoi Tamás születése (mh. 1274)

1226 • Assiszi Ferenc halála (született:1182)

1229 és 1234 • Toulouse-i és tarragonai zsinat: megtiltják a nép nyelvén való bibliaolvasást. (csak latinul)

1232 • A dominikánus rend magára vállalta az inkvizíció szervezését és működtetését.

1252 • IV. Ince bullája, hogy „kiirtassék”, kimondottan előírta a kínzókamrák használatát

1252 • IV. Sándor pápa hívta életre az Ágostonos remeték rendjét

1261 • Genova segítségével a bizánci császár visszafoglalta Konstantinápolyt.

1285-1314 • IV. (Szép) Fülöp francia király a francia egyház felett is érvényesíteni akarta hatalmát. Megadóztatta a klérust.

1291 • Elest az utolsó kereszties támaszpont, Akko kikötője is.

11. Szent Ágoston: Beszédék Szent János evangéliumáról III. Jel Kiadó. 2011. 118.o.

12. Jos Colijn (2001): Egyetemes egyháztörténet. Iránytű. 102.o.

Gyülekezeteink elérhetősége és alkalmaink

MAGYARORSZÁG

BALATONALMÁDI

Kapcsolat: Bagoly Gyula
Endre u. 11.
tel: 06-30-2698643

Alkalmak

szerda: 17:00 – FB
szombat: 16:00 – IB
vas.: 10:30 – IT, 14:00 – FB

BUDAPEST

Kapcsolat:

Szabó Péter András
1112 Neszmélyi út 13.
tel: 06-30-1842142

Alkalmak

kedd: 17:00 – FB
(Hollós Korvin Lajos u. 10.)
szerda: 18:00 – FB
(Neszmélyi út 13.)
csütörtök: 18:30 – FB
(Wesselényi u. 54.)
vas.: 10:30 – IT

DEBRECEN

Kapcsolat: Sikó Mihály
Kinizsi u. 84/A.
tel: 06-20-5232147

Alkalmak

csütörtök: 18:00 – FB
vasárnap: 10:30 – IT

KAPOSSZERDAHELY

Kapcsolat: Bencs Miklós
Kossuth u. 13.
tel: 06-70-3285471

Alkalmak

csütörtök: 18:00 – FB
vas.: 10:00 – IT, 17:00 – IT

MISKOLC

Kapcsolat: Szőke Imre
Kartács u. 1.
tel: 06-46-412558

Alkalmak

szerda: 17:30 – FB
vas.: 9:30 – GYA, 10:30 – IT,
12:00 – IB

KÁRPÁTALJA

BARKASZÓ

Kapcsolat: Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

Alkalmak

péntek: 18:00 – FB
vas.: 15:00 – IT

BEREGSZÁSZ

Kapcsolat: Lőrinc Bertalan
Bogdan Hmelnickij 52.
tel: 380-99-4562471

Alkalmak

szerda: 17:00 – FB
vas.: 10:30 – IT, 12:00 – GYA

BÚCSÚ, RAFAJNA, GÁT

Kapcsolat: Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

IZSNYÉTE

Kapcsolat: Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

Alkalmak

kedd: 17:00 – IB

UNGVÁR

Kapcsolat: Gál István
J. Halana 48.
tel: 380-99-5576333

Alkalmak

vasárnap: 10:00 – IT

ZÁPSZONY

Kapcsolat: Gál István
tel: 380-99-5576333

ERDÉLY

BRASSÓ

Kapcsolat: Simon Szabolcs
Bd. Victoriei 2 Bl.40/A Ap.12
tel: 0744-307-550

Alkalmak

vasárnap: 12:30 – IT

CSÍKSZEREDA

Kapcsolat: Tamás Sándor
Str. Sarkadi Elek Nr.10.
tel: 0723-332-053

Alkalmak

kedd: 19:30 – FB
vasárnap: 17:00 – IT

ERDŐSZENTGYÖRGY

Kapcsolat: László Lehel
Május 1 utca, 1/A
tel: 0723-630-793

Alkalmak

szerda: 18:00 – FB
szombat: 17:00 – IB
vas.: 10:00 – IT, 16:00 – GYA,
17:00 – FB

KÉZDIVÁSÁRHELY

Kapcsolat: Simon Szabolcs
tel: 0744-307-550

Alkalmak

csütörtök: 14:00 – FB

KOLOZSVÁR

Kapcsolat: Szász Attila
Str. Otetului 18A
tel: +40 723 368 408

Alkalmak

vas.: 10:00 – IT, 12:30 – RA

MAROSVÁSÁRHELY

Kapcsolat: Molnár Sándor
Str. Jiului 7.
tel: +40 365 738 317

Alkalmak

kedd: 17:00 – IB
csütörtök: 18:00 – FB
vas.: 10:00 – IT, 15:00 – FB

PETROZSÉNY

Kapcsolat: Zólya Csaba
tel: 0723-395-260

Alkalmak

péntek: 11:00 – FB

RAVA

Kapcsolat: László Lehel
tel: 0723-630-793

Alkalmak

vasárnap: 14:00 – IT

SEPSISZENTGYÖRGY

Kapcsolat: Simon Szabolcs
Málik József u. 6.
tel: 0744-307-550

Alkalmak

szerda: 18:00 – FB
csütörtök: 18:30 – IB
péntek: 18:30 – GYA
vasárnap: 10:00 – IT

SZÉKELYUDVARHELY

Kapcsolat: Curcubet Gábor
Szent Imre u. 55A
tel: 0726-265-566

Alkalmak

szerda: 19:00 – FB
vas.: 10:00 – IT, 18:00 – FB

SZOVÁTA

Kapcsolat: Tamás Sándor
Str. Cimpul Sarat 74 B
tel: 0723-332-053

Kapcsolat: Kovács Kálmán
M. Eminescu utca K1/7
tel: 0740-483-684

Alkalmak

csütörtök: 19:00 – FB
vas.: 10:00 – IT, 11:30 – FO

VULKÁN

Kapcsolat: Zólya Csaba
Str. Carpati 2.
tel: 0723-395-260

Alkalmak

szerda: 17:00 – FB
péntek: 17:00 – RA, angol GYA
vas.: 9:30 – IT, 11:30 – román IT

Rövidítések

FA – férfialkalm

FB – felnőtt bibliaóra

FO – fórumbeszélgetés

GYA – gyerekalkalom

IB – ifjúsági bibliaóra

IT – istentisztelet

RA – román nyelvű alkalom

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Akkor jön el

*Ha fájni kezd majd, ami vagy,
és ami nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sosem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
s ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.*

*Majd hogyha bünné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s a döntésed is végleg megérik,
mert megtisztított az a Vér
akkor jön el az ébredés itt.*

*Majd hogyha jobban érdekel
kik ők, akik vetnek, aratnak
s közéjük állsz és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit
akkor jön el az ébredés itt.*

(Füle Lajos)

